

Matthew 26

ASVh with Comments

Summary. The events in this chapter take place at Bethany in the house of Simon the leper, into the city in the house of a certain man, at a certain place on Mount of Olives, at Gethsemane a place close by the Mount of Olives, at the palace of the high priest, and at the courtyard of the palace of the high priest. At these locations, Jesus interacts with many people: His disciples, people in the house of Simon the leper, a commoner woman, a certain man in the city where the Passover with the disciples took place, Judas and a great crowd with swords and clubs that came to arrest Jesus, the servant of the high priest, Caiaphas the high priest, the chief priests, the scribes and the elders, Peter, many false witnesses and the last two false witnesses that came forward to accuse Jesus, the crowd at the high priest palace courtyard, and the bystanders and the two servant girls.

สรุปความ: เหตุการณ์ในบทนี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านเบธานีในเรือนของซีโมนคนโรคเรื้อน ในเมืองยังบ้านของผู้หนึ่ง ในเขตภูเขามะกอกเทศ ที่เกทเสมนี ใกล้ภูเขามะกอกเทศ ณ.คฤหาสน์ของมหาปุโรหิต และที่ลานหน้าบ้านมหาปุโรหิต ในสถานที่นี้ พระเยซูได้พบคนหลายคน เหล่าสาวก ประชาชนที่บ้านของซีโมนคนโรคเรื้อน หญิงสาวผู้หนึ่ง ในเมืองที่พระองค์กับสาวกจะมีการกินขนมปังไร้เชื้อ ยูดาสและประชาชนเป็นอันมากถือดาบและถือไม้ตะบองมาจับกุมพระเยซู ทาสรับใช้ของมหาปุโรหิต คายาฟาสมหาปุโรหิต พวกผู้ใหญ่ พวกหัวหน้าปุโรหิต ธรรมจารย์และเหล่าผู้อาวุโส เปโตร พยานเท็จหลายคน และในที่สุดมีพยานเท็จสองคนมาและกล่าวหาพระเยซู กลุ่มคนที่บ้านมหาปุโรหิต และคนอื่นที่อยู่在那นั้น และสาวใช้สองคน

Many small and big events happen in this chapter: the chief priests and the high priest Caiaphas and the elders plot to arrest Jesus and kill Him; Jesus goes at Bethany in the house of Simon the leper where a woman anoints His head with an expensive ointment; then Jesus tells to the disciples what is going to happen to Him; Judas arranges with the chief priests to betray Jesus for thirty pieces of silver; Jesus sends His disciples in the city to prepare the Passover at a house of a certain man; in the evening the Lord and the twelve disciples eat the Passover meal; Jesus tells to all of His disciples that one of them will betray Him; Jesus warns Judas about what he is about to do and it didn't get through him; Jesus institutes the Lord's Supper (the betrayer Judas had no part in the Lord's Supper since he left shortly before to betray Jesus);

มีสิ่งเล็กน้อยและใหญ่หลายอย่างเกิดขึ้นในบทนี้ พวกหัวหน้าปุโรหิตและมหาปุโรหิตคายาฟาและพวกผู้ใหญ่ได้วางแผนจับกุมพระเยซูและสังหารพระองค์ พระเยซูไปยังเบธานีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อนเป็นที่ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งได้ขลิบศีรษะพระองค์ด้วยน้ำมันหอมระเหยราคาแพงมาก แล้วพระเยซูบอกเหล่าสาวกว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับพระองค์ ยูดาสได้ติดต่อกับมหาปุโรหิตเพื่อทรยศต่อพระเยซูเพื่อสามสิบเหรียญเงิน พระเยซูส่งสาวกของพระองค์ไปในเมืองเพื่อเตรียมบิสดกที่บ้านของชายคนหนึ่ง ในตอนเย็นพระองค์และสาวกทั้งสิบสองกินบิสดก พระเยซูบอกต่อเหล่าสาวกทั้งหมดของพระองค์ว่าคนหนึ่งของพวกเขาจะทรยศต่อพระองค์ พระเยซูเตือนยูดาสเกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะทำและมันไม่ได้เข้าไปในเขา พระเยซูตั้งพิธีศีลที่ระลึกของพระเจ้า (ยูดาสผู้ทรยศไม่ได้มีส่วนร่วมในพิธีศีลที่ระลึกเพราะเขาออกไปก่อนหน้าเพื่อทรยศต่อพระเยซู)

they all sang a hymn and went out to the Mount of Olives; Jesus foretells the disciples' falling away and Peter's denial; Jesus tells them that He will be crucified but He will rise in three days and meet them at Galilee; Jesus takes with Him Peter and the two sons of Zebedee and goes to pray in Gethsemane (a place close by the Mount of Olives); Jesus comes back to the place where all other disciples were waiting (on the Mount of Olives) and He is arrested while speaking to His disciples; a great crowd with swords and clubs led by Judas come to arrest Jesus; Peter cuts the ear of the servant (Malchus) of the high priest; all the disciples left Jesus and fled; Jesus is taken to the Caiaphas and the council at the high priest palace; many false witnesses come to accuse Jesus and the last two men come to accuse Jesus using falsely Jesus' words; people mock and disgrace Jesus; Peter denies Jesus three times before two servant girls and the bystanders.

พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญเสร็จแล้วและเขาก็ไปยังภูเขามะกอกเทศ พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่าพวกเขาจะสะดุดและเปโตรจะปฏิเสธพระองค์ พระเยซูบอกพวกเขาว่าพระองค์จะถูกตรึงบนกางเขน แต่พระองค์จะฟื้นขึ้นมาในสามวันและจะพบพวกเขาที่กาลิลี พระเยซูพาไปกับพระองค์เปโตรและบุตรชายทั้งสองของเศเบดีและไปสวดภาวนาที่เกทเสมนี (สถานที่ใกล้กับภูเขามะกอกเทศ) พระเยซูกลับมาอยู่ที่เหล่าสาวกอื่นๆรอคอยอยู่ (บนภูเขามะกอกเทศ) และพระองค์ถูกจับขณะที่กำลังพูดกับเหล่าสาวกของพระองค์ กลุ่มคนมาด้วยดาบและตะบองนำโดยยูดาสเพื่อจับพระเยซู เปโตร พันธุรับใช้ (มาคัส) ของมหาปุโรหิต เหล่าสาวกทั้งหมดละทิ้งพระเยซูไว้และพากันหนีไป พระเยซูถูกพาไปยังคายาฟาและสมาชิกสภาจนถึง

คุณหาสน์ของมหาปุโรหิต มีพยานเท็จหลายคนมาให้การกล่าวหาพระเยซูและในที่สุดมีพยานเท็จชายสองคนมากล่าวหาพระเยซูโดยใช้คำกล่าวของพระเยซูแอบอ้าง ประชาชนเยาะเย้ยและลบหลู่พระเกียรติของพระเยซู เปโตรปฏิเสธพระเยซูสามครั้งต่อหน้าสาวใช้สองคนและคนทั้งหลาย

All these events in this chapter take place in a short period of time between Nisan the 12th (Tuesday) and before evening of Nisan the 15th (Friday). But there are four main things that occur in this chapter that we should use in our lives to please the Lord. 1) Jesus goes to the house of Simon the leper in Bethany. The purpose of the Lord to come to earth is to show love and mercy. He comes for the people that nobody wants and be with them. Jesus teaches us not to look down on anyone in any condition but show love and mercy. Also, during this visit a woman anoints Jesus' head with expensive ointment. This common sinner wants to glorify the Lord with what she can afford to do; this is the way she wants to glorify and show to people that she worships the Lord. The Lord used what this woman did to teach the disciples unity.

สิ่งทั้งหมดในบทนี้ใช้เวลาสั้นๆระหว่าง นิสานที่ 12 (วันอังคาร) และก่อนตอนเย็นของนิสาน 15 (วันศุกร์) แต่มีสิ่งเด่นสี่ประการออกมาจากบทนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นในบทนี้ที่เราควรใช้ใน ชีวิตของเราเพื่อเป็นที่พอใจต่อพระเจ้า 1) พระเยซูไปยังบ้านหมู่บ้านเบธานีในเรือนของซีโมนคนโรคเรื้อน พระประสงค์ที่มายังโลกก็เพื่อแสดงความรักและความเมตตา พระองค์มาเพื่อคนที่ไม่มีใครต้องการ และอยู่กับพวกเขา พระเยซูสอนเราไม่ให้เรามองต่ำต่อผู้ใดในทุกสภาพแต่แสดงความรักและความเมตตา ด้วยกัน ในขณะที่ประทับอยู่ที่นั่นมีผู้หญิงคนหนึ่งถือผอบน้ำมันหอมระเหยแพงมากมาเผ่าพระองค์ หญิงบาปธรรมดาคนนี้ต้องการบูชาพระองค์ด้วยสิ่งที่เธอสามารถทำได้ วิธีนี้เธอต้องการที่จะบูชาพระเจ้าและให้ทุกคนรู้ว่าเธอบูชาพระเจ้าอย่างไร พระองค์ใช้สิ่งที่หญิงผู้นี้ได้ทำเพื่อสอนเหล่าสาวกให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน

2) The Lord institutes the Lord's Supper. The Last Supper is a remembrance for all Christians and everyone should celebrate it. When Jesus broke the bread and shared it with the disciples, it represents His human body and that is what we should remember. Many places in the Bible take significant meaning between leaven and unleavened bread, but the Lord used unleavened bread. The blood of the new covenant refers to the moment when they pierced His side and blood and water came out of His pierced side. The blood is for cleansing, and the water represents water baptism. When they nailed Jesus to the cross that it means for the sins of the world they have pierced the nails (the nails represent the sins of the world) through His flesh and the sins stay under that wound (the wound covers the sins of the world).

2) พระเจ้าทรงตั้งพิธีระลึกที่ระลึก อาหารมื้อสุดท้ายที่คริสเตียนควรจำและทุกคนควรร่วมยินดี เมื่อพระเยซูทรงหักขนมปังและให้เหล่าสาวก มันเป็นตัวแทนของร่างกายของพระองค์และนี่คือสิ่งที่ทุกคนควรระลึกถึง ในหลายที่ในพระคัมภีร์กล่าวโดยเฉพาะระหว่างขนมปังมีเชื้อและขนมปังไร้เชื้อ แต่พระองค์ใช้ขนมปังไร้เชื้อ พระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่นี้คือเมื่อในขณะที่เขาเอาทวนแทงที่ซี่ข้างของพระองค์และเลือดและน้ำไหลออกมาจากรอยแทงด้านข้างของพระองค์ พระโลหิตเพื่อทำความสะอาด และน้ำคือการรับพิศมาในน้ำ เมื่อพวกเขาตอกตะปูลงบนพระเยซูที่กางเขนนั้นหมายถึงบาปทั้งหลายในโลกที่พวกเขาได้แทงเข้าไปกับตะปู (ตะปูคือบาปทั้งหลายของโลก) ได้ผ่านเนื้อของพระองค์ และบาปนั้นได้อยู่ภายใต้บาดแผล (บาดแผลได้คลุมบาปของทั้งโลก)

3) Jesus prays in Gethsemane. The Bible tells us that Jesus' soul was exceedingly sorrowful, and this is a proof that He is one hundred percent human because only humans have soul and sorrow. During this time of sorrow, Jesus prays to the Father and here is the proof of the conversation between Father and Son, but also it shows His obedience, that the Son will do according to the Father's will. We should take this as an example for obedience because even the Son was obedient. 4) The betrayal, arrest, and denial of Jesus. Judas, one of the disciples, betrays the Lord with a kiss as the other eleven fled away and Peter denies the Lord in the high priest courtyard. They all fled but only Peter denied the Lord. The Lord always has a way for all of us, we just need to look back and not let fear grip our souls.

3) พระเยซูสวดในสวนเกตเซmani พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าวิญญาณของพระเยซูเป็นทุกข์อย่างมากดังที่พระคัมภีร์ได้บอกเรา และในที่นี่คือข้อพิสูจน์ว่าพระองค์เป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์เพราะมีแต่มนุษย์ที่มีวิญญาณและเป็นทุกข์ ในช่วงเวลาของความเป็นทุกข์นี้ พระเยซูสวดภาวนาถึงพระบิดาและนี่เป็นข้อพิสูจน์ถึงการสนทนาระหว่างพระบิดากับพระบุตร แต่ด้วยกันได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อฟังของพระองค์ ว่าพระบุตรจะทำตามที่พระบิดาประสงค์ เราควรจะทำเป็นตัวอย่างสำหรับการเชื่อฟังเพราะว่าแม้แต่พระบุตรยังมีความเชื่อฟัง 4) การทรยศ การจับกุม และพระเยซูถูกปฏิเสธ ยูดาส

คนหนึ่งในหมู่เหล่าสาวก ได้ทรยศพระเจ้าด้วยจูบและสาวกอื่นทั้งสิบเอ็ดได้หนีไปและเปโตรปฏิเสธพระเจ้าที่คฤหาสน์ของมหาปุโรหิต ทุกคนหนีไป แต่มีเพียงเปโตรได้ปฏิเสธพระองค์ พระเจ้าตลอดเวลามีทางออกให้เรา เราเพียงมองกลับไปและอย่าให้ความกลัวจับวิญญาณของเรา

26 ¹ And it came to pass, when **Jesus** had finished all these words, **He** said to **His** disciples,

¹ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อ **พระเยซู** ได้พูดคำเหล่านี้จบสิ้น **พระองค์** พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์**

² You know that after two days the Passover comes, and the **Son of Man** is delivered up to be crucified.

² เจ้าจึงรู้ว่าหลังจากผ่านไปสองวัน และ **บุตรของมนุษย์** จะถูกมอบให้ถูกตรึงบนกางเขน

Comments 26:2a. Here the Lord expresses His sorrow and His care to His disciples. As a human, how difficult it is to think about how you are going to die? The suffering of the death as the Lord will take is beyond what humans can imagine in their minds. Humans all know they will die, but for God in a human body to know how He will die and leave all His chosen ones behind to face all the challenges in this world alone is difficult. The Lord knows how hard it is to face the trial and crucifixion, and in each moment, He knows they will crucify Him. The mocking that He will receive already happens in front of His eyes. The human nature in Him does not want to go through that suffering but the love He has for humans is greater than His own suffering (See Verse 39). It is beyond the human mind to understand the separation of the body and soul, as human flesh does not know what that will be, but the Lord's human body knows what it means to be separated from the soul.

ความหมาย 26:2ก ในที่นี้พระเจ้าทรงแสดงความเศร้าของพระองค์และความเป็นห่วงต่อเหล่าสาวกของพระองค์ ดั่งมนุษย์ มันเป็นการยากเพียงใดที่รู้ว่าเราจะตายอย่างไร? ความทรมานในความตายดั่งที่พระองค์จะได้รับนั้น ยากเกินกว่าที่มนุษย์จะคิดได้ในหัวของพวกเขา มนุษย์ทุกคนรู้ว่าพวกเขาจะต้องตาย แต่พระเจ้าในร่างมนุษย์ที่รู้ว่าพระองค์จะตายอย่างไรและสิ่งผู้ที่ทรงเลือกเบื้องหลังเมฆิการทดลองในโลกตามลำพังนั้นเป็นการยาก พระเจ้ารู้ว่าเป็นการยากที่จะเผชิญกับสิ่งนี้การทดลองและการถูกตรึงบนกางเขน และในแต่ละขณะ พระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาจะตรึงพระองค์บนกางเขน การเหยียดหยามที่พระองค์จะได้รับได้เกิดขึ้นต่อหน้าพระองค์แล้ว ธรรมชาติของมนุษย์ในพระองค์ทำให้พระองค์ไม่ต้องการผ่านไปยังการทรมานนั้น แต่ความรักที่พระองค์มีต่อมนุษย์นั้นมากกว่าการทรมานของพระองค์ (ในข้อที่ 39) นี่เกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจการแยกของร่างกายกับวิญญาณ ดั่งธรรมชาติของมนุษย์ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร แต่พระเจ้าในร่างของมนุษย์รู้ว่าเป็นอย่างไรที่จะแยกจากวิญญาณ

Comments 26:2b. "You know that after two days the Passover comes". The Passover day is on Nisan 14, which is a Thursday and the feast of the unleavened bread starts on Nisan 15, which is the evening of Thursday. Then, when the Lord says, "after two days the Passover comes" He means that the time in this verse was Nisan 12, which was in fact a Tuesday.

ความหมาย 26:2ข "เจ้าจึงรู้ว่าหลังจากผ่านไปสองวัน" วันปัสกาคือ นิสัน 14 ซึ่งเป็นวันพฤหัสบดีและเทศกาลขนมปังไร้เชื้อเริ่มต้นในวันนีสัน 15 ซึ่งเป็นเวลาเย็นของวันพฤหัสบดี ดั่งที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ "หลังจากผ่านไปสองวัน" นั่นคือเวลาในที่นี้คือนีสัน 12 ซึ่งจริงแล้วคือวันอังคาร

³ Then were gathered together the chief priests, and the elders of the people, to the court of the high priest, who was called Caiaphas;

³ แล้วพวกปุโรหิตใหญ่ และพวกผู้ใหญ่ของประชาชนได้ชุมนุมกัน อยู่ที่พักของปุโรหิตใหญ่ ซึ่งมีชื่อว่าคายาฟัส

⁴ and they took counsel together that they might take **Jesus** by deceit, and kill **Him**.

⁴ และพวกเขาปรึกษากันว่าจะจับ **พระเยซู** โดยกลอุบายและฆ่า **พระองค์**

Comments 26:4. In this verse it tells all humans to think twice about what they are planning to do. The Lord can know ahead of time what humans are thinking to do. He knows the evil plan, but He is not changing it. The Lord will walk through it, He will not change what they want to do because that is what He came for.

ความหมาย 26:4 ในข้อนี้เองได้บอกมนุษย์ทั้งหลายให้คิดสองครั้งว่าอะไรที่พวกเขาได้วางแผนจะทำ พระเจ้าสามารถรู้ล่วงหน้าว่า คนคิดจะทำอะไร พระองค์รู้ถึงแผนชั่วร้ายที่พวกเขาจะทำ แต่พระองค์จะไม่เปลี่ยนมัน พระองค์จะเดินเข้าไป พระองค์จะไม่เปลี่ยนในสิ่งที่พวกเขาต้องการทำ เพราะว่สิ่งนี้คือเหตุที่พระองค์มา

⁵ But they said, Not during the feast, for fear that a tumult arise among people.

⁵ แต่พวกเขาพูดว่า อย่าทำในระหว่างเทศกาล เพราะกลัวว่าฝูงชนจะก่อความวุ่นวาย

Comments 26:5. Do not forget, in the Bible what people regards Jesus as, He is a teacher. If they take the teacher, it can create problems among people's minds. The teacher is in a higher position than the common people, just by the culture being taught.

ความหมาย 26:5 อย่าลืมนะว่า ในพระคัมภีร์ สิ่งใดที่ประชาชนคิดเกี่ยวกับพระเยซู พระองค์เป็นพระอาจารย์ ถ้าพวกเขาจับพระอาจารย์ มันอาจจะสร้างปัญหาในความคิดของประชาชน พระอาจารย์มีตำแหน่งสูงกว่าคนธรรมดา เป็นเพียงประเด็นที่ได้สอน

⁶ Now when **Jesus** was in Bethany, in the house of Simon the leper,

⁶ และเมื่อ **พระเยซู** อยู่ในเบททานี ในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน

Comments 26:6a. The event described in Matthew verses 6 to 13 is the same event as described in Mark 14:3-9; but a different event than Luke 7:37-39 and John 12:1-8. We have to think, when the Lord tells humans, that one will understand one way and another one will understand another way, same situation, different angle of looking, small little details (are) different but still word by word dictation from the Holy Spirit. The Bible is dictated word by word by the Holy Spirit, but each writer gets the way to do for different purpose. Each author has the words to put down from the Holy Spirit, but for working in different ways. But, do not forget as well, that the Lord will not force understanding on a person. He tells the person to write and when the person writes down, it will be from a different perspective, look from the left and right but come out to understand the same thing for people out there that will read. It is for a different purpose the Lord allows it to be different; one gets more details than another, one gets different details from the same thing. This also proves that it is the work of the Holy Spirit since two people receive the same story without copying from each other. However, there are small different details for people to think about, but there is no different meaning. Word by word telling but for different gospel each has its own purpose, word by word but the purpose different. Matthew never copied anything from the Gospel of Mark. Matthew had the heart that was willing to do all the work and His work is all original.

ความหมาย 26:6ก เหตุการณ์ที่อธิบายในมัทธิว ข้อ 6 ถึง 13 เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับมาระโก 14:3-9 แต่แตกต่างเหตุการณ์ใน ลูกา 7:37-39 และ ใน ยอห์น 12:1-8 เมื่อพระเจ้าบอกต่อมนุษย์ เราต้องคิด แต่ละคนเข้าใจแตกต่างกันไป เหตุการณ์เดียวกัน การมองต่างมุมกัน ข้อปลีกย่อยคือ ต่างกัน แต่คำพูดมาจากการขึ้นชื่อของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์เป็นการบอกคำต่อคำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ผู้เขียนแต่ละคนมีความประสงค์ต่างกันไป ผู้เขียนแต่ละคนได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่จุดประสงค์ต่างกันไป แต่อย่าลืมนะว่า พระองค์ไม่บังคับความเข้าใจบนผู้ใด พระองค์บอกให้เขียนและเมื่อผู้เขียนจะมีความแตกต่างในแง่มุม มองจากทางซ้ายและทางขวาแต่ความเข้าใจจะออกมาเป็นเช่นเดียวกันสำหรับผู้ที่จะอ่าน สำหรับความแตกต่างนั้นมันมีจุดประสงค์ที่พระองค์ให้มีความแตกต่าง คนหนึ่งได้รับรายละเอียดมากกว่าอีกคนหนึ่ง แต่ละคนได้รับรายละเอียดแตกต่างกันไปจากสิ่งเดียวกัน สิ่งนี้ได้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเป็นงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อคนสองคนได้รับเรื่องเดียวกันโดยไม่ได้ออกเสียงจากกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งแตกต่างเล็กน้อยเพื่อให้คนคิด แต่ไม่มีความแตกต่างในความหมาย คำต่อคำที่บอกแต่ในหนังสือแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ในตนเอง คำต่อคำแต่ละจุดประสงค์ต่างกัน (มัทธิวไม่เคยลอกเลียนสิ่งใดจากหนังสือของมาระโก มัทธิวได้ก่อนพระคำเขียนของเขา มัทธิวมองใจที่ต่อองค์การจะทำงานทั้งหมด และงานของท่านเป็นงานต้นฉบับ)

Comments 26:6b. Simon the leper as it says has leprosy, from his head to his heel, he is full with leprosy, and he has been rejected by people, but the Lord associates with this leper. In human's eyes this is unclean because in the Old Testament or the New Testament leprosy is unclean. We should remember that the leper was treated and thought of as an outcast; you don't associate with the outcast. The purpose of the Lord's coming is to show love and mercy; He comes for the people that nobody wants and be with them. This verse should teach people not to look down on anyone in any condition; the Lord comes for all.

ความหมาย 26:6ข ซิโมนคนโรคเรื้อนจากหัวถึงเท้า เต็มไปด้วยโรคเรื้อน และเป็นที่ยังเกลียดต่อผู้คน แต่ในที่นี้พระเจ้าได้มีส่วนร่วมกับคนโรคเรื้อนนี้ ในสายตาของมนุษย์มันเป็นสิ่งไม่สะอาด เพราะในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมหรือในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่โรคเรื้อนเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด เราควรจะจำไว้ว่าคนโรคเรื้อนนั่นถือว่าเป็นความคิดว่าเป็นผู้ถูกขับไล่ เราไม่มีส่วนร่วมด้วยกับพวกที่ถูกขับไล่ จุดประสงค์ในการมาของพระเจ้าก็เพื่อแสดงความรักและเมตตา พระองค์มาเพื่อคนที่ไม่มีใครต้องการ และต้อนรับพวกเขา ในข้อนี้สอนให้คนอย่ามองต่ำต่อผู้ใดในทุกสถานะ พระเจ้ามาเพื่อทุกคน

⁷ there came unto **Him** a woman having an alabaster **earthenware pot** of exceeding precious ointment, and she poured it upon **His** head, as **He** sat at the table.

⁷ ได้มีผู้หญิงที่มีผอบหม้อดินมีน้ำมันหอมระเหยมากมาย **พระองค์** และเธอเทน้ำมันหอมระเหยบนศีรษะของ **พระองค์** เมื่อ **พระองค์** นั่งอยู่ที่โต๊ะ

Comments 26:7. Q: Who is this woman? **A:** In this place, it just wants to let us know that this commoner sinner wants to glorify the Lord for what she can afford to do. This is the way she wants to glorify and show to people

that she worships the Lord. This woman was just a commoner among people, but for what she acts she is no longer a commoner, we all know about her action how she glorified the Lord. "She poured it upon His head ... at the table"; this is part of their culture to show honor to a person. Normally it is done to the elders, but the Lord was not an elder yet so, it is a respect that she shows in front of other people's eyes to see.

ความหมาย 26:7 คำถาม: ผู้หญิงคนนี้เป็นใคร? **คำตอบ:** ในที่นี้ เพียงต้องการบอกให้เรารู้ว่าคนบาปธรรมดาคนนี้ต้องการบูชาพระเจ้าและแสดงให้คนรู้ว่าเธอบูชาพระองค์เท่าที่เธอสามารถทำได้ วิธีนี้เธอต้องการทำการบูชาและให้ทุกคนเห็นว่าเธอบูชาพระเจ้า หญิงผู้นี้เป็นเพียงคนธรรมดาในกลุ่มคน แต่สำหรับสิ่งที่เธอทำเธอหาใช่คนธรรมดาอีกต่อไป เราได้รู้ถึงการกระทำของเธอและการบูชาพระเจ้าของเธอ " เธอได้เทน้ำมันนั้นบนพระเศียรของพระองค์ ... บนโต๊ะ" นี้ในวันธรรมดาของพวกเขาเป็นการแสดงความเคารพต่อบุคคลนั้น ปกติแล้วจะทำต่อผู้สูงอายุ แต่พระองค์ในขณะนั้นยังไม่ใช่อุชอายุ ความเคารพที่เธอได้ทำต่อหน้าผู้คนให้เห็น

⁸ But when the disciples saw it, they had indignation, saying, To what purpose is this waste?

⁸ แต่เมื่อเหล่าสาวกเห็น พวกเขารู้สึกไม่พอใจ พูดว่า ทำสิ่งไร้ประโยชน์นี้เพื่อประการใดเล่า?

⁹ For this ointment might have been sold for much, and given to the poor.

⁹ สำหรับน้ำมันหอมนี้สามารถขายได้เงินมาก และให้แก่ผู้ยากจน

¹⁰ But **Jesus** perceiving it said to them, Why trouble **you** the woman? for she **has done** a good work upon **Me**.

¹⁰ แต่ **พระเยซู** รับรู้จึงพูดกับพวกเขาว่า ทำไมจึงสร้างความยุ่งยากให้แก่หญิงผู้นี้? เพราะเธอทำสิ่งที่ดีให้แก่ **เรา**

Comments 26:10. When the verse says, "she has done a good work", the Lord already prepares the disciples for the things to come. The Lord has seen that between them quarrel will come (each individual has its own opinion of all things), but the purpose of saying "she has done a good work" is to make unity. For what the Lord has told them they will talk among them. The Lord wants unity between them (bind them together) to start working.

ความหมาย 26:10 เมื่อในข้อนี้เอง เมื่อบอกว่า "เธอทำสิ่งที่ดี" พระเจ้าได้เตรียมเหล่าสาวกสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น พระองค์ได้มองเห็นวาระระหว่างพวกเขากรวิวาทจะมา (แต่แต่ละคนมีความเห็นของตนในทุกอย่าง) แต่จุดประสงค์ที่พูดว่า "เธอทำสิ่งที่ดี" ทำให้เกิดความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน สำหรับสิ่งที่พระองค์บอกพวกเขาว่าพวกเขาจะพูดระหว่างกันและกัน พระองค์ต้องการให้มีความสามัคคีระหว่างพวกเขา (ผูกมัดพวกเขาเข้าด้วยกัน) เพื่อเริ่มทำงาน

¹¹ For **you** have the poor always with you; but **Me** you have not always.

¹¹ เพราะพวกเจ้าตลอดเวลามีคนยากจนอยู่กับเจ้า แต่ **เรา** พวกเจ้าจะไม่มีอยู่ด้วยตลอดเวลา

¹² For in that she poured this ointment upon **My** body, she did it to prepare **Me** for burial.

¹² เพราะในการที่เธอเทน้ำมันนั้นบนร่าง **ของเรา** เธอได้ทำเพื่อเตรียมการฝังศพ **ของเรา**

Comments 26:11-12. For verse 11 the meaning is completely given. In verse 12, when she poured the ointment for preparing she has done what the Lord had put in her heart, because her heart is clean. She may be a sinner, but in her heart, she is clean, because no one will care about the deeds of the Lord; then and now it is the same. The Lord can perform many miracles, but in a flash, all are forgotten. They have seen miracles, but they still crucified the Lord; many miracles have been shown but they did not work in the hearts of the people there. Compared to this woman, she comes without a miracle shown to her, while the rest have had many miracles shown to them, but their heart is not open and none of them care about what will happen.

ความหมาย 26:11-12 สำหรับข้อ 11 ได้สำเร็จแล้ว ในข้อ 12 นั้นเมื่อเทน้ำมันสำหรับเตรียมเธอในสิ่งที่เธอได้ทำก็เพื่อสำหรับเตรียมใจเธอถึงสิ่งที่พระองค์ได้ให้ เพราะเธอมีใจสะอาด เธออาจจะเป็นคนบาป แต่ในใจของเธอ เธอเป็นคนสะอาด เพราะไม่มีใครสนใจในสิ่งที่พระองค์ทำ ในอดีตและปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน พระองค์ได้ทำหมายสำคัญหลายประการแต่ในทันทีพวกเขาภิรม พวกเขาเห็นสิ่งวิเศษแต่พวกเขาก็ยังตรึงพระองค์ได้ทำสิ่งวิเศษหลายอย่างแต่ไม่มีผลในใจของคนในที่นี้ เปรียบกับหญิงผู้นี้ เธอมาโดยไม่ได้รับสิ่งวิเศษกับเธอ ในขณะที่พวกเขาที่เหลือได้มีสิ่งวิเศษแสดงแก่พวกเขา แต่พวกนั้นได้เห็นสิ่งวิเศษแต่ใจไม่เปิด ไม่มีใครสนใจว่า (จะ) มีอะไรเกิดขึ้น

¹³ Truly **I** say to you, Wheresoever this gospel shall be preached in the whole world, that also which this woman **has done** shall be spoken of for a memorial of her.

¹³ จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า ที่ได้ก็ตามที่ข่าวดีนี้จะได้สอนในทั้งโลก สิ่งซึ่งหญิงคนนี้ได้ทำจะได้มีการพูดถึงเพื่อเป็นการระลึกถึงเธอ

Comments 26:13. This passage will be as an example for people to the way they should come to the Lord, with a heart to glorify the Lord.

ความหมาย 26:13 คำกล่าวนี้เป็นตัวอย่างสำหรับคนถึงวิธีที่จะมาหาพระเจ้า พวกเขาควรมาด้วยใจที่บูชาพระเจ้า

¹⁴ Then one of the twelve, who was called Judas Iscariot, went to the chief priests,

¹⁴ แล้วคนหนึ่งสิบสองคน ที่มีชื่อว่า จูดาส อิสคาริโอท ได้ไปยังมหาปุโรหิตใหญ่

¹⁵ and said, What are you willing to give me, and I will ^[f]deliver Him to you? And they weighed to him thirty pieces of silver.

¹⁵ และพูดว่า ท่านจะให้อะไรแก่เรา และเราจะมอบ **พระองค์** ให้แก่ท่าน? และพวกเขาชั่งเงินแผ่นให้เขาสามสิบแผ่น

¹⁶ And from that time he sought opportunity to deliver Him to them.

¹⁶ และจากเวลานั้นเป็นต้นไปเขาหาโอกาสที่จะมอบ **พระองค์** ให้แก่พวกเขา

Comments 26:14-16. This is just to support the old prophecy; the price of the Savior has been set to fulfill what has been spoken. The Lord has come to fulfill the Father's will to bring humans to glorify the Father.

ความหมาย 26:14-16 ในที่นี้เพื่อสนับสนุนคำทำนายโบราณ ราคาของพระผู้ช่วยที่ได้ตั้งไว้ก็สำเร็จตามที่ได้พูดไว้ พระองค์มาเพื่อให้สำเร็จพระองค์มาเพื่อให้สำเร็จสิ่งที่พระบิดาประสงค์เพื่อจะนำมนุษย์มาบูชาพระบิดา

¹⁷ Now on the first day of unleavened bread the disciples came to Jesus, saying, Where wilt Thou that we make ready for Thee to eat the Passover?

¹⁷ ในตอนนั้นเป็นวันแรกของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อเหล่าสาวกมายัง **พระเยซู** พูดว่า **พระองค์** ต้องการให้เราจัดให้แก่ **พระองค์** เพื่อกินปัสกาในทีเดียว?

Comments 26:17. "On the first day of unleavened bread", what the disciples came to ask refers to the plan of making ready. The disciples came to ask before the Passover will start, because the Passover has many rules and they have to prepare for it. During the feast they cannot prepare because they can't do work. This part of the verse occurs on the first day before the Passover starts, but it isn't the Passover yet for this part refers to the preparation day (Nisan 13 at sun rise and Nisan 14 until twilight).

ความหมาย 26:17 "วันแรกของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ" สิ่งที่เหล่าสาวกถามนี้เกี่ยวกับแผนงานที่จะทำ เหล่าสาวกจึงมาถามก่อนปัสกาจะเริ่ม เพราะเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อมีกฎมากมาย เพื่อว่าพวกเขาจะมีเวลาเตรียม ในขณะที่เทศกาลพวกเขาไม่สามารถทำได้ พวกเขาไม่สามารถทำงานในคำนี้เองได้บอกเรา ก่อนที่เริ่มต้นในวันแรกก่อนวันแรกก่อนปัสกาเริ่ม แต่ยังไม่ใช่ปัสกา ในที่นี้คือวันเตรียมตัว (นีสาน 13 เมื่อตะวันขึ้น และนีสาน 14 เมื่อตะวันตก)

Leviticus 23:5-6 says "In the first month, on the fourteenth day of the month at twilight is the Lord's Passover. And on the fifteenth day of the same month is the Feast of the Unleavened Bread." The Passover day was Nisan 14 (Thursday). The unleavened bread celebration lasted seven days starting on the fifteenth day of the first month, that is Nisan 15. The Passover it is also called the Feast of the Unleavened Bread. Normally the preparation for the Passover was done during Nisan 13 and 14 and it had to be finalized by the end of Nisan 14 (before the sun goes down). The preparations for the Passover started from sending of the disciples on Nisan 13 (on Wednesday) to get the place. Afterwards, the meal preparations were performed all day during Nisan 14 (Thursday). All the things that had to be prepared had to be finished before the sun goes down that day (Nisan 14) to follow the law. Jesus and His disciples ate the Passover meal after sundown on Thursday evening (See verse 20; the twilight of the fourteenth day of the first month) which is now in fact Nisan 15 (the day ends at sundown and a new day starts).

เลวีนิติ 23:5-6 กล่าวว่า "ในเดือนแรก ในเวลาเย็นของวันที่สิบสี่ของเดือนเมื่อตะวันตกเป็นวันเทศกาลปัสกาของพระเจ้า และวันที่สิบห้าของเดือนเดียวกันเป็นงานฉลองขนมปังไร้เชื้อ" วันปัสกาเองคือนีสาน 14 (วันพฤหัสบดี) เทศกาลขนมปังไร้เชื้อเองนานเจ็ดวัน เริ่มต้นวันที่สิบห้าของเดือนแรก คือนีสาน 15 เทศกาลปัสกาเรียกว่าเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ปกติแล้วการเตรียมสำหรับปัสกาทำในนีสาน 13 และนีสาน 14 และจะต้องเตรียมให้เสร็จในนีสาน 14 (ก่อนตะวันตก) ในที่นี้ การเตรียมสำหรับปัสกาเริ่มจากส่งสาวกในนีสาน 13 (วันพุธ) เพื่อเตรียมสถานที่ หลังจากนั้น เตรียมอาหารซึ่งจะทำทั้งวันในนีสาน 14 (วันพฤหัสบดี) ทุกสิ่งที่เตรียมต้องเสร็จก่อนตะวันตกทั้งวันนีสาน 14 (วันพฤหัสบดี) ทุกสิ่งที่เตรียมต้องเสร็จก่อนตะวันตกวันนั้น (นีสาน 14) เพื่อให้เป็นไปตามกฎ พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์กินปัสกาหลังตะวันตกวันตอนเย็นของวันพฤหัสบดี (มองในข้อ 20 ตะวันตกของวันที่สิบสี่ของเดือนแรก) ซึ่งตามจริงแล้วเป็นนีสาน 15 (วันจบเมื่อตะวันตกและวันใหม่เริ่มต้น)

Jesus was crucified the following afternoon (on Friday) which was still Nisan 15, the same day when the Lord instituted the Lord's Supper. Because the Bible calls Him the Passover Lamb, then He must be crucified on that day; how the Bible can call Him the Passover Lamb if He is not crucified on that day? Joseph of Arimathea took Jesus down from the cross (See Matthew 26:57-60; Mark 15:43) on the same day (Nisan 15) but did not do the burial on that day. He wrapped Him in a clean linen cloth, but the tradition burial is more than that. Joseph, took Jesus from the cross, wrapped Him in a clean linen cloth and put Him in his prepared tomb and closed the tomb with the rock (he rolled a great stone to close the entrance of the tomb). He couldn't do more preparing than that since in this day they are not allowed to do any ordinary work, then the next day was a Sabbath day. Jesus rose on Sunday morning which is Nisan 17.

พระเยซูถูกตรึงบนกางเขนบ่ายของวันต่อมา (วันศุกร์) ซึ่งยังคงเป็นนิสสาน 15 วันเดียวกันเมื่อพระองค์ตั้งพิธีศีลระลึก เพราะพระคัมภีร์เรียกพระองค์ว่าเป็นลูกแกะของปัสกาดังนั้นพระองค์ต้องถูกตรึงในวันนี้ พระคัมภีร์จะเรียกพระองค์ว่าเป็นลูกแกะของปัสกาได้อย่างไรหากพระองค์ไม่ถูกตรึงในวันนี้? โยเซฟชาวบ้านอาริมาเธียนำพระศพลงจากกางเขน (มอในมัทธิว 26:57-60 และ มาระโก 15:43) ในวันเดียวกัน (นิสสาน 15) แต่ไม่ได้ทำการฝังในวันนั้น เขาเพียงใช้ผ้าปูสะอาดพันหุ้มพระองค์ไว้ แต่ตามประเพณีการฝังศพมีมากกว่านั้น โจเซฟ นำพระเยซูจากกางเขน พันพระองค์ในผ้าลินินสะอาด และวางพระองค์ในหลุมศพของเขาที่เขาได้เตรียมไว้และปิดหลุมศพด้วยก้อนหิน (เขากลิ้งหินก้อนใหญ่ปิดทางเข้าของหลุมศพ) เขาไม่สามารถเตรียมมากกว่านี้เพราะวันนั้นพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอื่น วันรุ่งขึ้นเป็นวันปัสกา พระเยซูฟื้นพระชนม์เช้าวันอาทิตย์ซึ่งเป็นนิสสาน 17

Then Jesus stayed in the heart of the earth from Nisan 15 until Nisan 17, which is three days and three nights. Using the ray of the sun to count days and nights, when the sun goes down (no light of the sun) that is considered end of a day and the start of a new day. The light end of Thursday night counts as the beginning of a new day (Friday). Even the event happened at the end of the day, you must count from the beginning when that day started not from the point of action that happened. In this way, Nisan 15 started on Thursday evening and Nisan 17 ended on Sunday evening. As a result, there are three nights and three days covered. For God, the sun set is the point of action, but people count by the action of people.

พระเยซูอยู่ในใจของโลกจากนิสสาน 15 จนถึงนิสสาน 17 ซึ่งเป็นเวลาสามวันและสามคืน ใช้แสงตะวันเพื่อบันทึกวันและคืน เมื่อตะวันตก (ไม่มีแสงอาทิตย์) นั่นถือว่าสิ้นสุดของวันและเริ่มวันใหม่ แสงสว่างหยุดในคืนนั้นคือวันพฤหัสบดีสมันจะถือว่าวันใหม่เริ่มต้น (วันศุกร์) ถึงแม้ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นตอนจบของวัน เรายังนับจากเริ่มต้นของวันนั้นไม่ใช่จากกการกระทำ ในกรณีนี้ นิสสาน 15 เริ่มจากเย็นวันพฤหัสบดีนับว่าเป็นวันเริ่มต้นและนิสสาน 17 จบในเย็นวันอาทิตย์ ผลสรุปคือครอบคลุมสามคืนและสามวัน สำหรับพระเจ้าตะวันคือจุดนับ แต่คนนับตามการกระทำของคน

¹⁸ And **He** said, Go into the city to such a man, and say to him, The **Teacher** says, **My** time is at hand; I keep the Passover at **your** house with **My** disciples.

¹⁸ และ **พระองค์** พูดว่า ไปในเมืองหาชายผู้หนึ่ง และบอกแก่เขาว่า **พระอาจารย์** พูดว่า เวลา **ของเรา** อยู่ที่มือแล้ว **เรา** จะกินปัสกาที่บ้านของเจ้ากับเหล่าสาวกของ **เรา**

Comments 26:18. Notice that the disciples just went and told "The Teacher". All the people recognized Jesus as Teacher. A teacher has reputation above all the common people. Jesus is the true teacher of humans, He teaches humans to have true life inside of them. This person will feel privileged to host the Teacher, wholeheartedly he wants to do it, and it is not by force. It brings joy to these people to host the Passover for the Teacher. "Such a man"; was just a simple man whose heart was opened, and the Lord saw that heart. That is why He sent the disciples to tell one thing, the Teacher wants to have the Passover at your house.

ความหมาย 26:18 สังเกตไว้ว่าเหล่าสาวกเพียงไปและบอกว่า "พระอาจารย์" ประชาชนรู้จักพระองค์ว่าเป็นพระเยซู พระอาจารย์มีฐานะพิเศษเหนือคนธรรมดา พระเยซูคือพระอาจารย์ที่แท้จริงสำหรับมนุษย์ พระองค์สอนมนุษย์ให้มีชีวิตที่แท้จริงภายในพวกเขา คนนี้จะรู้สึกว่าเป็นสิทธิพิเศษที่จะเป็นเจ้าภาพให้พระอาจารย์ เขาเป็นคนที่ใจทั้งสิ้นต้องการที่จะทำ ไม่ได้โดยการบังคับใช้ ที่จะนำความสุขให้กับคนที่จะเป็นเจ้าภาพเทศกาลปัสกา เหล่านี้สำหรับพระอาจารย์ "คนผู้นั้น"; เพียงแค่เป็นคนเรียบง่าย ซึ่งมีใจที่เปิดกว้างและพระเจ้าเห็นหัวใจนั้น ว่าทำไมพระองค์ส่งสาวก เพียงแค่บอกสิ่งหนึ่ง พระอาจารย์ต้องการที่จะมีปัสกาที่บ้านของเจ้า

¹⁹ And the disciples did as **Jesus** appointed them; and they made ready the Passover.

¹⁹ และเหล่าสาวกได้ทำตามที่ **พระเยซู** ได้บอก และพวกเขาเตรียมปัสกาเป็นที่เรียบร้อย

²⁰ Now when evening came, **He** was sitting at the table with the twelve disciples;

²⁰ เมื่อตกเย็น **พระองค์** นั่งอยู่ที่โต๊ะกับเหล่าสาวกทั้งสิบสองคน

²¹ and as they were eating, **He** said, Truly I say to you, that one of you shall betray **Me**.

²¹ และเมื่อพวกเขากำลังกินอาหารอยู่ **พระองค์** พูดว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้าว่าคนหนึ่งในพวกเจ้าจะทรยศต่อ **เรา**

Comments 26:21. This verse indicates that the Lord has told His disciples, but He never revealed the name; even if the person will do bad things, the Lord will never reveal it. Whatever they know, they cannot do anything about it, but they can make damage. If the Lord mentioned who will betray Him, all the disciples will go over that person and make the things that had to happen be affected and not happen as it was written.

ความหมาย 26:21 ในข้อนี้ได้ชี้บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าได้บอกพวกสาวกของพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยเปิดเผยชื่อ แม้กระทั่งคนที่ทำอะไรที่ไม่ดี พระเจ้าจะไม่เปิดเผย สิ่งที่พวกเขาทำว่าพวกเขาไม่สามารถทำอะไรให้มัน แต่พวกเขาสามารถทำให้เกิดความเสียหาย ถ้าพระเจ้าได้กล่าวถึงผู้ที่ทรยศต่อพระองค์ เหล่าสาวกทั้งหมดจะไปว่าบุคคลนั้นและทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นได้รับผลกระทบ และไม่เกิดขึ้นตามที่มันได้มีเขียนไว้

²² And they were exceedingly sorrowful, and began to say unto **Him everyone**, Is it I, **Lord**?

²² และพวกเขาก็มีความเศร้าเป็นอย่างมาก และเริ่มพูดกับ **พระองค์** ทุกคน ใช่ข้าพเจ้าหรือไม่ **พระผู้เป็นเจ้า**?

Comments 26:22. This it shows the natural way in humans, want to know more, just want to know.

ความหมาย 26:22 นี่มันแสดงให้เห็นวิถีธรรมชาติในมนุษย์ ต้องการรู้เพิ่มเติม เพียงแค่อยากจู้

²³ And **He** answered and said, He that dipped his hand with **Me** in the dish, the same shall betray **Me**.

²³ และ **พระองค์** ตอบว่า เขาผู้ที่จุ่มมือของเขากับ **เรา** ในถ้วย เป็นผู้เดียวกันที่จะทรยศต่อ **เรา**

Comments 26:23a. The Lord gave them a hint, He did not say specifics. How the Passover was set in the past, a long table will be set, and all the food will be on the table. Everybody will come to join the meal together as one, it is a bond between people. You share the same table, share the same bowl of food, sharing as unity, as a family. The Lord's Supper is done the same way, set the food on table and all the disciples and the Lord will join the same table, a long table and it will have a bowl in the middle and each one will take from it. That is why the relationship between Him and the disciples is tight as one family, they share the meal in the middle of the table. The Lord treated His disciples as one family and all of them dipped their hands together with the Lord in one bowl, that is why the Lord said that the one who dipped from the same plate as Him will betray Him. The saying "he that dipped his hand with Me in the dish" tells that one of the disciples will betray Him, but the Lord doesn't identify him here clearly.

ความหมาย 26:23ก องค์พระผู้เป็นเจ้าให้คำแนะนำแก่เขา พระองค์ไม่ได้บอกรายละเอียด วิธีบัสกาที่ตั้งอยู่ในอดีตที่ผ่านมา โต๊ะยาวจะได้รับการตั้งอาหารทุกอย่างจะอยู่บนโต๊ะ ทุกคนจะมาเข้าร่วมรับประทานอาหารร่วมกันเป็นหนึ่ง มันมีความผูกพันระหว่างคน เราพร้อมโต๊ะเดียวกัน อาหารทุกอย่างอยู่บนโต๊ะ ทุกคนแบ่งปันชามเดียวกันของอาหารร่วมกันเป็นความสามัคคีตั้งเป็นครอบครัว พิธีศีลที่ระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ด้วยกัน ตั้งอาหารบนโต๊ะและสาวกของทั้งหมดและพระเจ้าทรงเข้าร่วมโต๊ะเดียวกัน โต๊ะยาวและก็มีชามอยู่ตรงกลางและแต่ละคนจะจุ่มจากชามเดียวกัน นั่นคือความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับเหล่าสาวก มันคงตั้งเป็นครอบครัวหนึ่ง แบ่งอาหารบนโต๊ะตรงกลาง พระองค์ถือว่าเหล่าสาวกของพระองค์เป็นครอบครัวเดียวกันและทุกคนจุ่มมือของพวกเขาที่พระองค์จากตรงกลางทุกคนจุ่ม อาหารด้วยกันกับพระองค์ในชามเดียวกัน นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าตรัสว่าเป็นผู้หนึ่งที่จุ่มชามเดียวกันกับพระองค์จะทรยศพระองค์ คำที่พูดว่า "เขาซึ่งจุ่มมือของเขากับของเราในชาม" เพียงบอกว่าเป็นหนึ่งในเหล่าสาวกทรยศต่อพระองค์ แต่พระองค์ไม่ได้ชี้ตัวเขาออกมาชัดเจนในที่นี้

Comments 26:23b. For the Lord's Supper, there was a table but no chairs, all sat on the floor during the Passover. Each disciple had his own individual bowl and took food from the big bowl on the table. "He that dipped his hand with Me in the dish," here, the Lord means the one that shares with Him from the bowl (dish) in the middle of the table, He did not identify here the one, He just tells them that it is one of the disciples. In that time the Lord does not want to reveal the person who will betray Him, but everyone was there, the ear has heard the Lord warning that one of them will betray. The person who will betray, heard the Lord, but ignored and went to do the great sin anyhow. It is not the Lord who chose, even he heard he still went to do by his own will. This is when humans want to do sin, even they hear the voice of the Lord inside, they still go to do against.

ความหมาย 26:23ข สำหรับอาหารมื้อเย็นของพระเจ้ามีโต๊ะแต่ไม่มีเก้าอี้ ทั้งหมดนั่งอยู่บนพื้นในช่วงเทศกาลบัสกา ศิษย์แต่ละคนมีชามของตัวเองและเอาอาหารจากชามขนาดใหญ่บนโต๊ะ "เขาซึ่งจุ่มมือของเขากับของเราในชาม" นี้พระเจ้าหมายความว่าคนหนึ่งที่แบ่งกับพระองค์จากชาม (จาน) ในตรงกลางของโต๊ะ พระองค์ไม่ได้ระบุแก่พวกเขาในที่นี้ว่าใครในหมู่เหล่าสาวก เพียงแค่บอกว่าเป็นคนหนึ่งในสาวก ในช่วงเวลานั้นพระองค์ไม่ต้องการเผยให้เห็นว่าใครที่จะทรยศต่อพระองค์ แต่ทุกคนอยู่ในที่นั้น ใครมีหูได้ยินพระองค์กล่าวคำเตือนว่าคนหนึ่งคนในพวกเขาจะทรยศ คนนั้นจะทรยศต่อพระองค์ แต่ไม่สนใจและไปทำบาปอันยิ่งใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นพระเจ้าที่เลือกว่าเป็นใคร แม้เขาได้ยินเขายังคงไปที่จะทำตามประสงค์ของเขาเอง นี่คือเมื่อมนุษย์ต้องการที่จะทำบาป แม้พวกเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าที่อยู่ภายใน พวกเขายังคงไปทำต่อต้าน

²⁴ The **Son of Man** goes, even as it is written of **Him**: but woe to that man through whom the **Son of Man** is betrayed! good were it for that man if he had not been born.

²⁴ บุตรของมนุษย์ จะไปดั่งที่มีเขียนไว้เกี่ยวกับ ท่าน แต่ระวังชายผู้นั้นซึ่งได้ทรยศต่อ บุตรของมนุษย์ จะเป็นการดีสำหรับผู้นั้นถ้าเขาไม่ได้เกิด

Comments 26:24. The Lord has tried to help Judas think about what he is going to do. It would be better for him to never be born than do the things he did. He did not come to follow Jesus because of faith of heart to the Lord, he just came expecting to be important, he never had faith from his heart. That is why it is better to never be born than be born and do the great sin. Remember, punishment for eternity, that why the Lord had mercy for the betrayer, because the Lord knows eternal punishment it is hard. This verse itself has warned humans, after you come and be baptized, and you walk away from it, it is a betrayer action.

ความหมาย 26:24 พระเจ้าทรงพยายามที่จะช่วยให้ยูดาสที่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะไปทำ มันจะดีกว่าสำหรับเขาที่จะไม่เคยจะเกิดแทนที่ที่จะทำสิ่งที่เขาทำ เขาไม่ได้มาเพื่อติดตามพระเยซูเพราะความเชื่อของหัวใจต่อพระเจ้า เขาก็มาคาดหวังว่าจะมีความสำคัญ เขาไม่เคยมีความเชื่อมาจากหัวใจของเขา นั่นคือทำไมมันจะดีกว่าไม่เลยได้รับการเกิด แทนที่จะเกิดและทำบาปที่ใหญ่ยิ่ง จำไว้ว่า การลงโทษนิรันดร์ว่าทำไมพระเจ้าทรงมีความเมตตาแก่ผู้ทรยศเพราะพระเจ้ารู้ว่าการลงโทษนิรันดร์มันเป็นเรื่องยาก ข้อนี้เองมันได้เตือนต่อมนุษย์ หลังจากที่เรามาจับพิศหมาและเราเดินจากไป มันคือการกระทำของผู้ที่ทรยศ

²⁵ And Judas, who betrayed **Him**, answered and said, Is it I, **Rabbi**? **He** says to him, You have said.

²⁵ และยูดาส ผู้ซึ่งจะทรยศต่อ พระองค์ ได้ตอบว่า เป็นข้าพเจ้าหรือ พระอาจารย์? พระองค์ พูดกับเขาว่า เจ้าได้พูดเองแล้ว

Comments 26:25. "You have said"; the Lord had said that it wasn't the Lord's choice to choose him to be a betrayer, but Judas himself chose to betray the Lord by his own free will, it was not the Lord's will for him. This verse shows that is not the Lord's will for him to be a betrayer. The Lord chose him to be among His disciples to deter his mind. The Lord gives a chance to everyone to be saved, you just need to turn away from doing bad things, but still, you have the free will to choose what to do. Even though the Lord gave a path to walk away from doing bad, but the betrayer chose to walk in his own heart. [The Lord chose him to be a disciple to give him a chance to do good, but it didn't go into his heart. If the Lord wouldn't choose him he will still do bad. He heard the Lord say that it is better not to be born than betray Him but the betrayer still chose to commit the great sin of betraying the Lord.]

ความหมาย 26:25 "เจ้าได้พูดเองแล้ว" พระเจ้าทรงบอกว่ามันไม่ได้เป็นทางเลือกที่พระเจ้าให้เลือกว่าเขาจะเป็นคนทรยศ แต่ยูดาสคนทรยศเองเลือกที่จะทรยศต่อพระเจ้าโดยความเป็นอิสระของเขาเองที่จะทำ ไม่ใช่พระเจ้าต้องการให้เขาทำ ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าไม่ได้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเขาที่จะทรยศ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกเขาจะอยู่ในหมู่สาวกของพระองค์เพื่อที่จะยับยั้งความคิดของเขา พระเจ้าประทานโอกาสให้กับทุกคนเพื่อให้อรอด เราเองต้องหันไปจากการทำไม่ดี แต่เขา ยังมีเสรีภาพที่จะเลือกที่จะทำ แม้กระทั่งพระเจ้าประทานเส้นทางที่จะเดินออกไปจากการทำไม่ดี แต่ผู้ทรยศเลือกที่จะเดินไปในหัวใจของเขาเอง [พระองค์เลือกเขาเป็นสาวกเพื่อเขามีโอกาสที่จะได้ทำดี แต่มันก็ไม่ได้เข้าไปในหัวใจของเขา ถ้าพระเจ้าจะไม่เลือกเขาเขาจะยังคงทำไม่ดี เขาได้ยินพระเจ้าบอกว่ามันจะดีกว่าที่จะไม่ได้เกิด แต่ผู้ทรยศก็ยังเลือกที่จะทำบาปที่ยิ่งใหญ่ในการทรยศต่อพระเจ้า]

²⁶ And as they were eating, **Jesus** took bread, and blessed, and brake it; and **He** gave to the disciples, and said, Take, eat; this is **My** body.

²⁶ และเมื่อพวกเขากำลังกินอยู่ พระเยซู หยิบขนมปัง และอวยพร และหักมัน และ พระองค์ ให้แก่เหล่าสาวก และว่า เอาไป กิน นี่คือร่าง ของเรา

Comments 26:26. Not every verse will have a hidden meaning, here it is as written. **Q:** What is the significance of breaking bread for a Christian? **A:** The bread that we break should be unleavened bread. Many places in the Bible take significant meaning between leaven and unleavened bread, but the Lord used unleavened bread. When He broke the bread and shared it with the disciples it represents His human body, that is all what we should think about.

ความหมาย 26:26 ไม่ใช่ว่าในทุกข้อจะมีความหมายที่ซ่อนเร้น นี่คือ มันเป็นตามที่เขียน คำถาม: ความสำคัญของการหักขนมปังสำหรับคริสเตียนคืออะไร? คำตอบ: ขนมปังที่เราควรจะหักควรเป็นขนมปังไร้เชื้อ หลายที่ในพระคัมภีร์ให้ความหมายสำคัญระหว่างขนมปังมีเชื้อและขนมปังไร้เชื้อ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าใช้ขนมปังไร้เชื้อ เมื่อพระองค์ทรงหักขนมปังและแบ่งให้กับเหล่าสาวกก็เป็นตัวแทนของร่างกายมนุษย์ของพระองค์ นั่นคือทั้งหมดที่เราควรคิด

²⁷ And **He** took a cup, and gave thanks, and gave to them, saying, Drink you all of it;

²⁷ และ **พระองค์** หยิบถ้วย และกล่าวขอบคุณ และให้แก่พวกเขา พูดว่า ทุกคนดื่มให้หมด

²⁸ for this is **My** blood of the covenant, which is poured out for many for remission of sins.

²⁸ นี่คือน้ำเลือดแห่งสัญญา **ของเรา** ซึ่งหลั่งออกเพื่อคนทั้งหลายสำหรับการยกโทษของบาป

Comments 26:27-28a. "This is My blood of the new covenant ... sins"; this blood of the new covenant refers to the moment when they pierced Jesus' side. The Bible says blood and water came out, the blood is for cleansing, but the water represents water baptism. When the water from His body dropped to the earth it spread everywhere on earth. You can be baptized in every part of the earth to be born again in the water of His blood (that is why you need to be baptized). Blood represents cleansing, when His blood poured out it had the cleansing water poured out all over the world to wash all the sins of humans. We should think about why it is written that blood and water flowed out.

ความหมาย 26:27-28ก "นี่คือน้ำเลือดแห่งสัญญาของเรา ... บาป" นี่คือน้ำเลือดแห่งพันธสัญญาใหม่นี้ หมายถึงช่วงเวลาเวลาที่พวกเขาแทงซี่ข้างของพระเยซู พระคัมภีร์ได้บอกว่าเลือดและน้ำออกมานั้น เลือดเป็นสำหรับการทำความสะอาด แต่น้ำหมายถึงน้ำแห่งการล้างบาป เมื่อน้ำจากร่างกายของพระองค์ หยดลงบนโลกมันแพร่กระจายไปทุกที่บนโลก เราสามารถรับบาปผิดขึ้นมาในทุกส่วนของโลก เพื่อที่จะเกิดอีกครั้งในน้ำเลือดของพระองค์ (ซึ่งทำให้เราต้องรับบาปผิดขึ้นมา) เลือดคือการทำความสะอาด เมื่อพระโลหิตของพระองค์เทออกมันมีน้ำทำความสะอาดเทออกทั่วทุกมุมโลกเพื่อที่จะล้างบาปทั้งหมดของมนุษย์ เราควรที่จะคิดว่าทำไมจึงได้มีเขียนว่า เลือดและน้ำไหลออกมา

Comments 26:27-28b. Q: When we have the Lord's Supper what kind of wine should we use? **A:** It just needs to be grape juice; the color does not make a difference. When they nailed Jesus, it means for the sins of the world they have pierced the nails through His flesh and the sins stay under that wound (the wound covers the sins of the world).

ความหมาย 26:27-28ข คำถาม เมื่อเรามีอาหารของพระเจ้า น้ำองุ่นชนิดใดที่เราควรจะใช้? **คำตอบ** มันเพียงแค่น้ำองุ่น สีไม่ทำให้แตกต่าง เมื่อพวกเขาได้แทงตะปูพระเยซู นั้นมันหมายความว่าบาปของโลกพวกเขาได้ตอกตะปูผ่านเนื้อของพระองค์และบาปได้อยู่ภายใต้บาดแผลนั้น (บาดแผลได้ครอบคลุมบาปของทั้งโลก)

²⁹ But **I** say to you, **I** shall not drink henceforth of this fruit of the vine, until that day when **I** drink it new with you in **My Father's** kingdom.

²⁹ แต่ **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า **เรา** จะไม่ดื่มจากเถาองุ่นอีกจนถึงวันนั้นเมื่อ **เรา** จะดื่มใหม่กับเจ้าในอาณาจักร **ของพระบิดาของเรา**

Comments 26:29. This verse will take effect during the final judgment day and it will take place on the parallel earth. The human eyes will see the parallel earth overlapping the old earth (for parallel earth reference see Revelation 11:19). Don't forget the Bible has told that even the sun loses its shining, we don't need the sun anymore at that time, the light of the Lord will be brighter and warmer than the sun we have now. All vegetation of the parallel earth is not the same as on the earth, completely different, but there will be some fruit of vine (not the vine of the earth), the vine of the parallel earth.

ความหมาย 26:29 ในข้อนี้จะจะมีผลในระหว่างวันที่คำพิพากษาถึงที่สุดและมันจะเกิดที่โลกคู่ขนาน คนจะมองเห็นโลกคู่ขนานทับซ้อนกับโลกเก่า (สำหรับโลกคู่ขนานที่กล่าวถึงนี้ในวิวรณ์ 11:19) อย่าลืมว่าพระคัมภีร์ได้บอกว่าดวงอาทิตย์จะไม่ฉายแสงของมัน ดังที่เรามีในเวลานี้ เราไม่ต้องการดวงอาทิตย์แล้วในเวลานั้น แสงจากพระเจ้าจะสว่างมากกว่าและอุ่นกว่าดวงอาทิตย์ที่เราอยู่ในเวลานี้ พืชผักของโลกคู่ขนานไม่เหมือนดังที่เราเป็นโลก แตกต่างโดยสิ้นเชิง แต่ในนั้นจะมีผลองุ่น (ไม่ใช่องุ่นของโลกนี้) แต่เป็นผลองุ่นของโลกคู่ขนาน

³⁰ And when they had sung a hymn, they went out to the mount of Olives.

³⁰ และเมื่อพวกเขาร้องเพลงบูชา พวกเขาออกไปจากภูเขามะกอกเทศ

Comments 26:30. This shows the way we should do, sing hymns to glorify the Lord not songs of the world, but songs to glorify the Lord. The Mount of Olives is the place, the Lord always goes there to glorify the Father. This is the personal time between the Father and the Son to have a conversation. The Lord always finds time to be with the Father as all believers should find time to be in prayer. Glorify with your words and a heart that is singing, that voice goes loud, all believers should do as the Lord has been an example, singing and praying. In the Bible it mentions in many places about the Lord praying. If the Lord prays, how come humans do not do it? We have an example in the Bible, do so as a believer and follower of the Lord.

ความหมาย 26:30 นี่แสดงการที่เราควรทำ ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าไม่ใช่เพลงของโลกนี้ แต่เป็นเพลงบูชาพระเจ้า ภูเขามะกอกเทศคือที่ที่พระองค์ตลอดเวลาไปเพื่อบูชาพระบิดา เป็นเวลาส่วนตัวระหว่างพระบิดาและพระบุตรที่จะมีคำสนทนา ตลอดเวลาพระองค์ทรงหาเวลาที่จะอยู่กับ

พระบิดาตั้งผู้มีความเชื่อทั้งหลายสมควรหาเวลาในการสวดภาวนา บุชชาด้วยคำพูดและใจที่ร้องเพลง ซึ่งเสียงนั้นดัง ผู้มีความเชื่อทุกคนควรจะทำอย่างที่ว่าพระองค์ทำเป็นตัวอย่าง ร้องเพลงและสวดภาวนา ในพระคัมภีร์ได้บอกไว้ในหลายที่ว่าพระองค์ไปสวดภาวนา ถ้าพระองค์สวดภาวนา แล้วทำไมมนุษย์ทั้งหลายไม่ทำ? เรามีตัวอย่างในพระคัมภีร์ ทำตั้งเป็นผู้ที่มีความเชื่อและติดตามพระเจ้า

³¹ Then says **Jesus** to them, All you shall be offended in **Me** this night: for it is written, I will **strike** the shepherd, and the sheep of the flock shall be scattered abroad.

³¹ แล้ว **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า พวกเขาทุกคนจะสะดุดเพราะ **เรา** ในคืนนี้ เพราะนี่ได้มีเขียนไว้ เราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะทั้งฝูงจะกระจายกันไปทั่ว

³² But after **I** am raised up, **I** will go before you into Galilee.

³² แต่หลังจากที่ **เรา** พ้นคืนชีพ **เรา** จะไปก่อนเจ้าที่กาลิลี

Comments 26:32. The Lord has told them clearly that He will rise up on the third day and where they should go to meet Him. All instructions are clear because it will not be easy for them, it will impact all their hearts, but the Lord has given them instructions where to go.

ความหมาย 26:32 พระองค์บอกพวกเขาชัดเจนว่า พระองค์จะฟื้นขึ้นในวันี่สามและที่ใดที่พวกเขาควรไปพบพระองค์ คำสั่งทุกอย่างชัดเจน เพราะว่าไม่เป็นภาระง่ายสำหรับพวกเขา มันจะมีผลกระทบต้อใจของพวกเขา แต่พระองค์ได้ให้คำสั่งแก่พวกเขาว่าพวกเขาควรไปที่ใด

³³ But Peter answered and said unto **Him**, If all shall be offended in **Thee**, I will never be offended.

³³ แต่เปโตรตอบต่อ **พระองค์** และพูดว่า ถ้าหากทุกคนจะสะดุดเพราะ **พระองค์** ข้าพเจ้าจะไม่เคยสะดุด

³⁴ **Jesus** said to him, Truly **I** say to you, that this night, before the cock crow, you shall deny **Me** thrice.

³⁴ **พระเยซู** พูดกับเขาว่า จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า ในคืนนี้ก่อนไก่ขัน เจ้าจะปฏิเสธ **เรา** สามครั้ง

Comments 26:33-34. This is a good example for all people to think about. Do not just talk with your mouth, the Lord also sees your heart, you don't know what will happen the next day. Many turn away when a little bit of trouble comes. They just walk away and don't look back anymore; but, stop and look back to see how many ways the Lord has made, just open your eyes and heart to see what it is, do not just walk away. This applies to Christians today as well, who turn back when trouble comes their way, but they should open their eyes and see that the Lord has many ways for them.

ความหมาย 26:33-34 นี่เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับทุกคนให้คิดเกี่ยวกับ ไม่ใช่พูดเพียงแต่ปากของเรา พระเจ้าเห็นในใจของเรา เราไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดในวันรุ่งขึ้น หลายคนได้หันกลับเมื่อมีปัญหาเล็กน้อย พวกเขาเดินจากไปและไม่มองกลับมา แต่หยุดและมองกลับมามีทางเลือกที่ทางที่พระองค์ให้ เพียงเปิดตาและใจของเรามองดูว่ามีอะไร ไม่ใช่เดินจากไป นี่ใช้กับคริสต์เตียนในวันี่ซึ่งหันกลับเมื่อมีปัญหาในทางของเขา แต่พวกเขาควรเปิดตาของพวกเขาและจะเห็นว่าพระเจ้าได้มีหลายทางให้พวกเขา

³⁵ Peter saith unto **Him**, Even if I must die with **Thee**, yet will I not deny **Thee**. Likewise also said all the disciples.

³⁵ เปโตรพูดต่อ **พระองค์** แม้หากข้าพเจ้าจะต้องตายกับ **พระองค์ท่าน** ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธ **พระองค์ท่าน** เช่นเดียวกันเหล่าสาวกทุกคนได้พูด

Comments 26:35. The mouth talks when you do not know what it will happen. The mouth always speaks but does not think about what truly is. After the words come out you can't take them back. The disciples had the same problem, they say that they will stay with the Lord, but all have fled; that is what humans do, all do the same way, all walk away when trouble comes.

ความหมาย 26: 35 ปากที่พูดเมื่อเราไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ปากตลอดเวลาพูดแต่ไม่คิดว่าจะจริงแล้วคืออะไร หลังจากที่คำพูดหลุดออกมาเราไม่สามารถเรียกกลับได้ เหล่าสาวกก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน พวกเขาบอกว่าจะอยู่กับพระองค์ แต่ทุกคนหนีไป นั่นคือสิ่งที่มนุษย์ทำ ทุกคนทำเช่นเดียวกัน ทุกคนเดินจากไปเมื่อมีปัญหา

³⁶ Then cometh **Jesus** with them to a place called Gethsemane, and says to **His** disciples, Sit you here, while **I** go yonder and pray.

³⁶ ดังนั้น **พระเยซู** มากับพวกเขาซึ่งที่ที่เรียกว่า เกตซามาณี และพูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** ว่า เจ้านั่งที่นี่ ในขณะที่ **เรา** จะไปยังที่นั่นและสวดภาวนา

37 And **He** took with **Him** Peter and the two sons of Zebedee, and began to be sorrowful and **severely** troubled.

37 และ **พระองค์** พาเปโตรและบุตรทั้งสองของเซเบดีไปกับ **พระองค์** และเริ่มรู้สึกเศร้าและมีความลำบากอย่างใหญ่หลวง

Comments 26:37. These disciples the Lord takes with Him to build up their faith for the work that will come later in life, they need this time with the Lord. Remember this verse, the sons of Zebedee (See Matthew 4:21), one will perish. It is written, one will be killed (See Acts 12:2); this time will help the brother.

ความหมาย 26:37 เหล่าสาวกนี้พระองค์พาไปด้วยเพื่อสร้างความเชื่อของพวกเขาสำหรับงานที่จะมาในภายหลังของชีวิต พวกเขาต้องการเวลานี้กับพระองค์ จำพระคำเขียนนี้ บุตรของเซเบดี (มองในมัทธิว 4:21) คนหนึ่งตาย มันมีเขียนไว้ คนหนึ่งจะถูกฆ่า (มองกิจการของอัครสาวก 12:2) เวลานี้จะช่วยให้เป็นน้องชาย

38 Then **says He** to them, **My** soul is **exceedingly** sorrowful, even unto death: abide **you** here, and watch with **Me**.

38 ดังนั้น **พระองค์** จึงพูดกับพวกเขาว่า วิญญาณ **ของเรา** มีความเศร้ามากจนแทบจะถึงตาย พวกเจ้าอยู่ที่นี้ และเฝ้าดูอยู่กับ **เรา**

Comments 26:38. This verse has proven that the Lord is truly human. The word to think of it is "My soul", only humans have a soul (humans have souls because humans are created after the image of God, and that is why humans are not animals). The Lord is telling here that His soul is sorrowful, only humans have that. People have reason to make believe that because Jesus is not human this torture is not as hard as humans receive. That is why the Word is written here for us to know that Jesus has a soul because He is a human and knows to be sorrowful and happy. The Bible has talked about how much He feels sorrow, He is sorrowful even unto death.

ความหมาย 26:38 ในข้อนี้ได้พิสูจน์ถึงความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงของพระองค์ คำที่ควรจะคิดคือ "วิญญาณของเรา" มีแต่มนุษย์ที่มีวิญญาณ (มนุษย์มีวิญญาณเพราะมนุษย์ถูกสร้างตามแบบของพระเจ้า และนั่นคือทำไมไม่เป็นมนุษย์ไม่ใช่สัตว์) พระเจ้าบอกเราในที่นี้ว่าวิญญาณของพระองค์เป็นทุกข์ มีแต่มนุษย์ที่มีสิ่งนี้ คนทำความเชื่อเพราะว่าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ การทุกข์ทรมานของพระองค์จึงไม่หนักเหมือนที่มนุษย์ได้รับ นั่นคือทำไมจึงมีเขียนในที่นี้สำหรับมนุษย์จะได้รู้ว่าพระเยซูมีวิญญาณเพราะพระองค์เป็นมนุษย์และรู้ถึงความทุกข์และความสุข ในพระคัมภีร์ได้บอกว่าพระองค์มีความรู้สึกเป็นทุกข์มากเท่าใด พระองค์มีความทุกข์ถึงขั้นจะตาย

39 And **He** went forward a little, and fell on **His** face, and prayed, saying, **My Father**, if it be possible, let this cup pass away from **Me**: nevertheless, not as **I** will, but as **Thou** wilt.

39 และ **พระองค์** ไปต่ออีกหน่อย และก้มหน้าของ **พระองค์** ลง และสวดว่า **พระบิดาของข้าพเจ้า** หากเป็นไปได้ให้ถ้วยนี้ผ่านไปจาก **ข้าพเจ้า** แต่ถึงกระนั้นก็ตาม มิใช่ดังที่ **ข้าพเจ้า** ต้องการ แต่ตามประสงค์ของ **พระองค์** เจ้าท่าน

Comments 26:39. This verse has proof of the conversation between the Father and Son, but it also shows obedience, the Son will do according to the Father's will. We should take this as an example, the obedient Son, as children obey the parents. You have an example as a follower of the Lord, do as your Lord of life has done.

ความหมาย 26:39 นี่คือข้อพิสูจน์ถึงการสนทนาระหว่างพระบิดาและพระบุตร แต่ในขณะเดียวกันก็แสดงถึงความเชื่อฟัง พระบุตรจะทำตามพระประสงค์ของพระบิดา เราควรเอาเป็นตัวอย่าง พระบุตรที่มีความเชื่อฟัง เราเป็นลูกควรเชื่อฟังผู้ปกครอง เราควรเอาเป็นตัวอย่างสำหรับผู้ที่ติดตามพระเจ้า ทำเช่นเดียวกับพระเจ้าของชีวิตได้ทำ

40 And **He** comes to the disciples, and **finds** them sleeping, and **says** to Peter, What, could you not watch with **Me** one hour?

40 และเมื่อ **พระองค์** มาถึงเหล่าสาวก และพบว่าพวกเขานอนหลับอยู่ และพูดกับเปโตรว่า อะไรกัน เจ้าไม่สามารถเฝ้าดูอยู่กับ **เรา** เพียงหนึ่งชั่วโมง?

Comments 26:40. In this verse, all the believers can think of applying it to themselves first. Use this verse, if you call yourself a believer, but day after day you do not stay in prayer to read the Word and put the shield of the Lord to protect your soul, when something goes wrong, and you accuse God for not protecting you, think first how much you are in tune with the Spirit of the Lord, and don't come to accuse the Lord that the Lord did not protect you. The Lord never asks anyone to do a hard job for themselves, just read and meditate on the teaching to strengthen the soul. The soul needs food as well, not only does the body need food; eternal food is in front of you, the Bible.

ความหมาย 26:40 ในข้อนี้ ผู้มีความเชื่อทุกคนสามารถคิดใช้กับ ถึงตนเองก่อน ใช้พระคำเขียนนี้ ถ้าเราเรียกตัวเองว่าผู้มีความเชื่อ แต่วันแล้ววันเล่า ไม่อยู่ในการสวดภาวนาเพื่ออ่านพระคำสอนของพระเจ้าและเพื่อมีเกราะของพระเจ้าปกป้องวิญญาณของเรา เมื่อมีสิ่งผิดเกิดขึ้นก็มาและกล่าวหา พระเจ้าว่าไม่ปกป้องตนเอง คิดก่อนว่าตัวเราได้อยู่ในทางเดียวกับพระวิญญาณของพระเจ้ายิ่งใดและอย่างมากกล่าวหาพระเจ้าว่าพระองค์ไม่คุ้มครองตน พระเจ้าไม่เคยขอให้ใครทำงานหนักสำหรับตัวเอง เพียงอ่านและฝึกในคำสอนเพื่อให้วิญญาณเข้มแข็ง วิญญาณต้องการอาหารด้วย ไม่ใช่แต่ร่างกายเท่านั้นที่ต้องการอาหาร อาหารสำหรับภายในอยู่เบื้องหน้าของเรา พระคัมภีร์

41 Watch and pray, that **you** enter not into temptation: the spirit indeed is willing, but the flesh is weak.

41 เผื่อระวังและสวดภาวนา ว่าเจ้าจะไม่เข้าไปในการทดลอง วิญญาณมีความต้องการ แต่ร่างกายนั้นอ่อนแอ

Comments 26:41. "The spirit indeed is willing, but the flesh is weak," just because the Bible talks about something that you cannot see, do not use that to be your excuse that you are too tired to read or pray. The spirit can glorify the Lord at all times if you keep your heart busy and think of the Word always, not of the body to be tired. The heart will always glorify the Lord if your mind does not keep thinking of excuses for not doing, and use the excuse of body tired, and give reason to your own heart that you have done enough. Let the inner part of you glorify the Lord always.

ความหมาย 26:41 "วิญญาณมีความต้องการ แต่ร่างกายนั้นอ่อนแอ" เพียงเพราะพระคัมภีร์พูดเกี่ยวกับบางสิ่งที่เราไม่สามารถมองเห็น อย่าใช้สิ่งนี้เป็นข้ออ้างว่าเหนื่อยมากเกินไปไม่สามารถอ่านหรือสวดภาวนา วิญญาณสามารถบูชาพระเจ้าได้ตลอดเวลา ถ้าเราเก็บใจของเรามั่นคงและคิดถึงพระคำสอนอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ร่างกายที่เหนื่อย ใจจะบูชาพระเจ้าตลอดเวลาถ้าเราไม่ใช้ความคิดเพียงแต่หาข้ออ้างที่จะไม่ทำ และใช้ข้ออ้างว่าร่างกายเหนื่อย และให้เหตุผลแก่ใจว่าทำพอแล้ว ให้จากภายในของเรานบูชาพระเจ้าตลอดเวลา

42 Again a second time **He** went away, and prayed, saying, **My Father**, if this cannot pass away, except **I** drink it, **Thy** will be done.

42 อีกครั้ง **พระองค์** ไปอีก และสวดภาวนา ว่า **พระบิดาของข้าพเจ้า** ถ้าหากสิ่งนี้ไม่สามารถผ่านไปได้ ยกเว้น **ข้าพเจ้า** ตีมีมัน ขอให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นไปด้วยเถิด

43 And **He** came again and found them sleeping, for their eyes were heavy.

43 และอีกครั้ง **พระองค์** มาและพบพวกเขาอนหลับอยู่ เพราะตาของพวกเขาหนัก

44 And **He** left them again, and went away, and prayed a third time, saying again the same words.

44 และ **พระองค์** ทิ้งพวกเขาไปอีก และออกไป และสวดภาวนาเป็นครั้งที่สาม พูดเป็นคำเดิมอีก

Comments 26:44. Notice now in a short period of time, the Son of God three times in a row goes and prays alone. The Son of God Himself goes and prays alone, He connects with the Father. He is human as well, in the situation that He is in, He is physically tired, weary with sorrow of soul, but He still overcomes and goes and stays in prayer. The Lord has showed that it is important to stay in prayer.

ความหมาย 26:44 สังเกตเพียงระยะเวลาสั้นๆ พระบุตรของพระเจ้าสามครั้งติดต่อกันไปและสวดภาวนาแต่ลำพัง พระบุตรของพระเจ้าไปสวดโดยลำพัง พระองค์ติดต่อกับพระบิดา พระองค์เป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน ในสถานการณ์ที่พระองค์อยู่นั้น ที่ร่างกายของพระองค์เหนื่อยด้วยทุกข์ของวิญญาณ แต่พระองค์ยังมีความอดทนและไปและอยู่ในการสวดภาวนา พระองค์ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะอยู่ในการสวดภาวนา

45 Then comes **He** to the disciples, and says to them, Sleep on now, and take your rest: behold, the hour is at hand, and the **Son of Man** is betrayed into the hands of sinners.

45 เมื่อ **พระองค์** มาถึงเหล่าสาวก และพูดกับพวกเขาว่า นอนตอนนี้ และพวกเขาพักผ่อนเสีย ดูเถิด เวลามาถึงมือแล้ว และ **บุตรของมนุษย์** ได้ถูกทรยศให้อยู่ในมือของคนบาป

46 Arise, let us be going: behold, he is at hand that betrays **Me**.

46 ตื่นลุกขึ้น ให้พวกเราไป ดูเถิด มือของผู้ทรยศต่อ **เรา** มาแล้ว

47 And while **He** yet spoke, behold, Judas, one of the twelve, came, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priest and elders of the people.

⁴⁷ และในขณะที่ **พระองค์** กำลังพูดอยู่ ดูเถิด จูดาสคนหนึ่งในสิบสองคนได้มา และกับเขาคคนกลุ่มใหญ่ถือดาบและตะบอง จากมหาปุโรหิตใหญ่และพวกผู้อาวุโสของประชาชน

Comments 26:47. At this point, humans can see how the power of the dark takes hold of a dirty heart, the heart that never had faith is open away for the dark to penetrate in, and the dark uses the human mind and makes a mob join. The Lord knows, but He will not stop them, this must happen, that is a reason for Him to come. "Great multitude," the multitude does not know the Lord, Judas knows the Lord and he still betrays the Lord. The multitude can be led to do this by the power of the darkness, they (the spirits of darkness) exercise their power in large mobs.

ความหมาย 26:47 ถึงจุดนี้ มนุษย์สามารถเห็นได้ว่ากำลังของความมืดควบคุมใจที่ไม่สะอาด ใจที่ไม่เคยมีความเชื่อเปิดทางให้ความมืดเข้ามา และความมืดนั้นใช้ความคิดของมนุษย์และทำให้กลุ่มคนเข้าร่วม พระองค์รู้ แต่พระองค์จะไม่หยุดพวกเขา สิ่งที่ต้องเกิดขึ้น นั่นคือเหตุให้พระองค์มา "คนกลุ่มใหญ่" กลุ่มคนไม่รู้จักพระองค์ ยูดาสรู้จักพระองค์และเขายังคงทรยศต่อพระองค์ ผู้ชนถูกนำไปทำในสิ่งนี้โดยอำนาจของความมืด พวกมัน (ปีศาจแห่งความมืด) ได้ฝึกใช้อำนาจของมันในฝูงชนกลุ่มใหญ่

⁴⁸ Now he that betrayed **Him** gave them a sign, saying, Whomsoever I shall kiss, that is **He**: take **Him**.

⁴⁸ ผู้ที่จะทรยศต่อ **พระองค์** ได้ให้สัญญาณแก่พวกเขา ว่า ใครก็ตามที่เราจะจูบ นั่นคือ **พระองค์** จับ **ท่าน** ไป

Comments 26:48. Q: Why did they need somebody to identify the Lord? Wasn't He well known and easy to identify? **A:** It is a procedure of humans, someone must point out for the accuser to succeed; you point them out then the action can take place. It is the same way now, you go to someone and accuse them, and if you have more people join, that is all that is needed. And Judas did his job well, he betrayed the Lord with a kiss; that is the betrayer.

ความหมาย 26:48 คำถาม: ทำไมจึงต้องใช้คนไปชี้ถึงพระเจ้า? พระองค์เป็นที่รู้จักและง่ายต่อการชี้ตัวแล้วไม่ใช่หรือ? **คำตอบ:** นี่เป็นวิธีการของมนุษย์ มีคนไปชี้ตัวสำหรับผู้ถูกกล่าวหา เราชี้ตัวเขาแล้วการจับกุมจึงเกิดขึ้น เมื่อชี้ตัวให้การจับกุมเกิดขึ้น เช่นเดียวกับทุกวันนี้ เราไปยังบางคนและกล่าวหาเขา และถ้าเรามีคนอื่นร่วมด้วยมาก ก็เพียงแค่นั้นเอง และยูดาสทำงานเขาดี เขาทรยศพระองค์ด้วยจูบ นั่นคือผู้ทรยศ

⁴⁹ And straightaway he came to **Jesus**, and said, Hail, **Rabbi**; and kissed **Him**.

⁴⁹ และโดยตรงเมื่อเขามายัง **พระเยซู** และพูดว่า สวัสดี **พระอาจารย์** และจูบ **พระองค์ท่าน**

⁵⁰ And **Jesus** said to him, Friend, do that for which **you are** come. Then they came and laid hands on **Jesus**, and took **Him**.

⁵⁰ และ **พระเยซู** พูดกับเขาว่า เพื่อน ทำสิ่งที่คุณเข้ามาเพื่อจะทำ แล้วพวกเขาก็มาวางมือบน **พระเยซู** และพา **พระองค์** ไป

⁵¹ And behold, one of them that were with **Jesus** stretched out his hand, and drew his sword, and **struck** the servant of the high priest, and struck off his ear.

⁵¹ และดูเถิด คนหนึ่งในพวกเขาที่อยู่ที่ **พระเยซู** ยกมือของเขา และดึงดาบของเขา และฟันทาสของมหาปุโรหิต และตัดหูเขาออก

Comments 26:51a. The name of the servant is given in John 18:10 (Malchus) and the name of the disciple that cut his ear is Peter (See John 18:11). Also, this verse is telling us, think before you do something, think of the Lord, and the Lord's teachings. This servant did not do harm to anyone, that is why some Gospel say that the Lord healed him (See Luke 22:51). Even if the purpose of the servant was to capture the Lord, the Lord has not taken hold of his guilt because he has no authority but followed the orders.

ความหมาย 26:51a ชื่อของผู้รับใช้มีให้ใน ยอห์น 18:10 (มัลคัส) และชื่อของสาวกที่ตัดหูเขาคือเปโตร (ในยอห์น 18:11) ดังนั้น ในข้อนี้ได้บอกต่อเรา คิดก่อนที่จะทำบางสิ่ง คิดถึงพระเจ้า และพระคำสอนของพระองค์ ผู้รับใช้คนนี้ไม่ได้ทำร้ายใคร นั่นคือทำไมในพระคำสอนบางเล่มบอกว่าพระองค์รักษาเขา (ลูกา 22:51) ถึงแม้ว่าจุดประสงค์ที่มาเพื่อจับพระองค์ พระองค์หาได้ถือโทษเพราะเขาไม่มีอำนาจแต่ทำตามคำสั่ง

Comments 26:51b. The one to be criticized here is Peter for his quick actions without thinking; if you pull the sword out you have enough time to think. Don't let the reason of this world cover your eyes, as all humans still do. **Q:** Why did the Bible give the name of the servant? **A:** Giving the name of a person in the Bible signifies that the Lord wants all of us to know that you are someone for the Lord as well. If this person has been named here, your name will be in the Lord's book, all those who follow the Lord's teaching.

ความหมาย 26:51b ผู้ที่ได้รับคำตำหนินี้คือเปโตร สำหรับการกระทำอันรวดเร็วของเขาโดยไม่คิด ถ้าเราดึงเอาดาบออกเรามีเวลาพอที่จะคิด อย่าให้เหตุผลของโลกนี้ปิดตาของเรา ดังมนุษย์ทั้งหลายยังคงทำอยู่ในเวลานี้ **คำถาม:** ทำไมพระคัมภีร์ให้ชื่อผู้รับใช้คนนี้? **คำตอบ:** ได้ให้ชื่อของคนในพระ

คัมภีร์นั้นเพราะว่าพระเจ้าต้องการให้เรารู้ว่าเราเป็นคนคนหนึ่งสำหรับพระองค์เช่นกัน ถ้าคนนี้มีชื่อในที่นี้ ชื่อของเราจะมีอยู่ในหนังสือของพระเจ้า ทุกคนที่ติดตามพระคำสอนของพระเจ้า

⁵² Then says **Jesus** to him, Put up again **your** sword into its place: for all they that take the sword shall perish with the sword.

⁵² ดังนั้น **พระเยซู** พูดกับเขาว่า เขาดาบของเจ้าใส่คืนในที่ของมัน สำหรับผู้ที่ใช้ดาบจะตายด้วยดาบ

⁵³ Or think you that **I** cannot beseech **My Father**, and **He** shall even now send **Me** more than twelve legions of angels?

⁵³ หรือเจ้าคิดว่า **เรา** ไม่สามารถขอต่อ **พระบิดาของเรา** และ **พระองค์ท่าน** จะส่งมาให้ **เรา** มากกว่าสิบสองกองทัพของทูตสวรรค์?

Comments 26:53. Here it shows clearly, the Son is God, but always He will lift up the Father first. Even for His Own life the Lord still always gives authority to the One He serves. But many of those who call themselves Christians do not give authority to the Lord to be the One who makes decisions for them. They always make decisions on their own, and when it goes wrong then they give the Lord the responsibility and put the blame on the Lord. And if they succeed they do not give glory to God who helps them, this is what people do, even Christians do the same. How many of them succeed but never give thanks to God for others to know but hide in their homes to say thank you. But go out and tell people that your success belongs to the Lord.

ความหมาย 26:53 ในที่นี้ได้แสดงชัดเจน พระบุตรคือพระเจ้า แต่ตลอดเวลาพระองค์ยกย่องพระบิดาก่อน ถึงแม้ด้วยชีวิตของพระองค์เองตลอดเวลา พระองค์ให้อำนาจต่อผู้ที่พระองค์รับใช้ แต่หลายคนที่เราเรียกตนเองว่าคริสเตียนไม่ได้ให้อำนาจต่อพระเจ้าที่เขารับใช้ผู้ซึ่งตัดสินใจให้สำหรับพวกเขา ตลอดเวลาพวกเขาทำด้วยตัวเอง และเมื่อมีสิ่งผิดก็ให้พระเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบและรับคำตำหนิ และถ้าสำเร็จก็ไม่ให้คำอวยพรต่อพระเจ้าผู้ช่วยตน นี่คือนิสัยที่คนทำ แม้แต่คริสเตียนเองก็ทำเช่นเดียวกัน มีมากเท่าไรที่พวกเขาประสบความสำเร็จแต่ไม่เคยให้การขอบคุณต่อพระเจ้าเพื่อผู้อื่นจะรับรู้แต่หลบซ่อนในบ้านของพวกเขาแล้วขอบคุณ แต่จงออกไปและบอกผู้คนว่าผลสำเร็จของตนเป็นของพระเจ้า

⁵⁴ How then should the scriptures be fulfilled that thus it must be?

⁵⁴ พระคัมภีร์จะต้องสำเร็จได้อย่างไรมันจะต้องเป็นไป?

Comments 26:54. This verse shows complete obedience, the Scripture is God's Word, and all must be fulfilled first.

ความหมาย 26:54 ในข้อนี้แสดงให้เห็นจุดสมบูรณ์ของการเชื่อฟัง พระคัมภีร์คือคำของพระเจ้า และทุกคำต้องสำเร็จครบถ้วนก่อน

⁵⁵ In that hour said **Jesus** to the multitudes, Are you come out as against a robber with swords and staves to seize **Me**? I sat daily in the temple teaching, and you took **Me** not.

⁵⁵ ในเวลานั้น **พระเยซู** พูดต่อฝูงชน พวกเจ้ามาเหมือนกับต่อต้านโจรด้วยดาบและตะบองเพื่อจับ **เรา**? **เรา** นั่งทุกวันในพระวิหารสั่งสอน และพวกเจ้าก็ไม่ได้จับ **เรา**

⁵⁶ But all this is come to pass, that the scriptures of the prophets might be fulfilled. Then all the disciples left **Him**, and fled.

⁵⁶ แต่ทุกอย่างนี้ได้ผ่านมา เพื่อให้สำเร็จตามพระคัมภีร์ที่กล่าวโดยศาสดาพยากรณ์จะได้สำเร็จไป แล้วเหล่าสาวกได้ทิ้ง **พระองค์** และหนีไป

Comments 26:55-56a. In these verses, the Lord has shown mercy to all humans (whoever reads them should notice the mercy of God). The Lord has tried to pinpoint to them, look before you do something against His teaching, the proof is in front of you. Jesus is sitting in a higher level as a teacher and now they come to accuse Him, are you going to accuse the innocent one? They all want to bend the truth so that they can be right in front of the public. Always when they want to accuse the innocent ones they seek first the approval of people. If they want to go to hell they bring other people down with them. By doing like this, not only are they guilty, they make others guilty as well.

ความหมาย 26:56ก ในข้อนี้พระองค์ได้แสดงพระเมตตาต่อมนุษย์ทุกคน (ใครก็ตามที่อ่านสิ่งเหล่านี้ควรสังเกตถึงพระเมตตาของพระเจ้า) พระองค์ได้พยายามชี้ให้พวกเขา มองก่อนที่จะทำบางอย่างต่อต้านพระคำสอนของพระองค์ สิ่งพิสูจน์อยู่ต่อหน้าของเจ้า พระเยซูเป็นครูได้นั่งอยู่เหนือกว่าและตอนนี้พวกเขาสามารถกล่าวหาพระองค์ พวกเขาจะมากกล่าวหาผู้บริสุทธิ์? พวกเขาต้องการบิดเบือนความจริงเพื่อให้ตนเองถูกต้องต่อหน้าผู้คน ตลอดเวลาเมื่อพวกเขาต้องการกล่าวหาผู้บริสุทธิ์พวกเขาจะแสวงหาคำสนับสนุนจากฝูงชนก่อน ถ้าพวกเขาจะไปรบกวนเขาต้องพาคนอื่นไปด้วยกับพวกเขา โดยทำแบบนี้ ไม่ใช่พวกเขาเท่านั้นที่ผิด พวกเขาทำให้อื่นผิดไปด้วย

Comments 26:56b. “Then all the disciples left Him, and fled.” This shows human nature, all were gripped with fear, and these are the people that were with the Lord. We should see the power of fear. The Lord always told the disciples, you of little faith (See Matthew 8:26). If you have faith, fear has no power.

ความหมาย 26:56ข “แล้วเหล่าสาวกได้ทิ้งพระองค์ และหนีไป” นี่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ ทั้งหมดเมื่อความกลัวได้จับ และในที่นี่คนซึ่งได้อยู่กับพระเจ้า เราควรจะเห็นอำนาจของความกลัว พระเจ้าตลอดเวลาลงมือต่อเหล่าสาวก พวกเจ้าที่มีความเชื่ออ่อน (มองในมัทธิว 8:26) ถ้าเรามีความเชื่อ ความกลัวไม่มีอำนาจ

⁵⁷ And they that had taken **Jesus** led **Him** away to the house of Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were gathered together.

⁵⁷ และพวกเขาที่พา **พระเยซู** ได้พา **พระองค์** ไปยังบ้านของคายอาฟาคนปุโรหิตใหญ่ ที่ซึ่งพวกธรรมาจารย์และพวกผู้ใหญ่ได้ประชุมกันอยู่

⁵⁸ But Peter followed **Him** afar off, to the court of the high priest, and entered in, and sat with the guards, to see the end.

⁵⁸ แต่เปโตรได้ติดตาม **พระองค์** ไปห่างๆ จนถึงวังของปุโรหิตใหญ่ และเข้าไปภายใน และนั่งอยู่กับพวกยาม เพื่อจะดูจุดจบ

Comments 26:58. Human curiosity conquers fear. Peter followed until the courtyard, because he was curious to see the end.

ความหมาย 26:58 แสดงให้เห็นถึงความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์เหนือความกลัว เปโตรติดตามจนถึงลานวัง เพราะด้วยความอยากรู้อยากเห็นเขาเพื่อจะดูจุดจบ

⁵⁹ Now the chief priests and the whole council sought false witness against **Jesus**, that they might put **Him** to death;

⁵⁹ ปุโรหิตใหญ่และพวกสมาชิกสภาได้เสาะหาพยานเท็จเพื่อต่อต้าน **พระเยซู** เพื่อพวกเขาจะได้ประหาร **พระองค์** ให้ตาย

Comments 26:59. "False witness against Jesus"; This says false witness, which it means there is no truth in it. Who is the father of lies? They use lie to condemn the Lord of truth. It starts with lies to condemn the Lord of truth.

ความหมาย 26:59 “พยานเท็จเพื่อต่อต้านพระเยซู” พวกนี้เป็นพยานเท็จ ซึ่งมันหมายความว่าไม่มีความจริงในนั้น ใครเป็นพ่อของการโกหก? ในที่นี้พวกเขาใช้ความเท็จปรักปรำพระเจ้าแห่งความจริง มันเริ่มต้นด้วยการโกหกเพื่อปรักปรำพระเจ้าแห่งความจริง

⁶⁰ and they found it not, though many false witnesses came. But afterward came two,

⁶⁰ และพวกเขาหาไม่พบ ถึงแม้จะมีพยานเท็จหลายคนมา แต่ในที่สุดมีสองคนมา

Comments 26:60. "But afterward came two." These two witnesses played a big role, they were false witnesses who used the word of the Lord to accuse Jesus. He has been accused by His own words. This is human way, they pick out what they want (some words) regardless what it is.

ความหมาย 26:60 “แต่ในที่สุดมีสองคนมา” พวกพยานเท็จสองคนนี้เล่นส่วนสำคัญ พวกเขาเป็นพยานเท็จที่ใช้คำพูดของพระเจ้าเพื่อกล่าวหาพระเยซู พระองค์ถูกกล่าวหาโดยคำพูดของพระองค์เอง นี่เป็นวิธีของมนุษย์ พวกเขาเพียงเลือกเอาบางสิ่งที่พวกเขาต้องการ (คำพูดบางคำ) ไม่สำคัญว่าคืออะไร

⁶¹ and said, This **Man** said, **I** am able to destroy the temple of **God**, and to build it in three days.

⁶¹ และพูดว่า **ชาย** ผู้นี้พูดว่า **เรา** สามารถทำลายพระวิหารของ **พระผู้เป็นเจ้า** และสร้างมันในสามวัน

Comments 26:61. This has some truth in it because the Lord did say He can rebuild the temple, but not destroy it. Jesus says in John 2:19 "Destroy this temple, and in three days I will raise it up." We can see clearly, they picked some words and used their own interpretation.

ความหมาย 26:61 ในที่นี้มีความจริงอยู่บ้างเพราะพระองค์ได้พูดว่าพระองค์สามารถสร้างพระวิหารได้ แต่มิได้พูดว่าจะทำลายมัน พระเยซูพูดในยอห์น 2:19 “ทำลายวิหารนี้เสีย และเราจะยกขึ้นในสามวัน” เราสามารถเห็นได้ชัดว่า พวกเขาเลือกเอาคำบางคำ และใช้ในการตีความหมายของพวกเขา

⁶² And the high priest stood up, and said to **Him**, Answerest **Thou** nothing? what is it which these witness against **Thee**?

⁶² และปุโรหิตใหญ่ยืนขึ้น และพูดต่อ **พระองค์** จะไม่ตอบสิ่งใดหรือ **พระองค์**? ในสิ่งที่พยานเหล่านี้มีขัดแย้งต่อ **พระองค์** ท่าน?

⁶³ But **Jesus** held **His** peace. And the high priest said unto **Him**, I adjure **Thee** by the **Living God**, that **Thou** tell us whether **Thou** art the **Christ**, the **Son of God**.

⁶³ แต่ พระเยซู เอง พระองค์ ทรงนิ่งสงบอยู่ และปุโรหิตใหญ่พูดต่อ พระองค์ เราสัญญาต่อ พระองค์ โดย พระเจ้าที่ทรงมีชีวิตอยู่ ว่า พระองค์ ท่าน บอกเราว่า พระองค์ท่าน คือ พระคริสต์ ผู้เป็น พระบุตรของพระเจ้า

Comments 26:63. By their own question they have already admitted who Jesus is in their eyes. But because of fear of losing the position in the public eyes, they ignore what they already know inside of them. They can condemn the innocent just to keep themselves in their position.

ความหมาย 26:63 โดยคำถามของพวกเขาเองได้ยอมรับแล้วว่าพระเยซูคือใครในสายตาของพวกเขา แต่เพราะกลัวที่จะเสียตำแหน่งในสายตาของประชาชน พวกเขาไม่สนใจสิ่งที่พวกเขาได้รู้แล้วภายในพวกเขา พวกเขาสามารถปรับปรำผู้บริสุทธิ์เพียงเพื่อรักษาตำแหน่งของพวกเขา

⁶⁴ **Jesus** said to him, **You** have said: nevertheless **I** say to you, Henceforth **you** shall see the **Son of Man** sitting at the right hand of **Power**, and coming on the clouds of heaven.

⁶⁴ พระเยซู ตอบเขาว่า ดังที่เจ้าได้พูด ถึงกระนั้น **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า พวกเจ้าจะได้เห็น **บุตรของมนุษย์** นั่งขวามือของ **ผู้มีอำนาจ** และมาบนเมฆของสวรรค์

Comments 26:64. The Lord has already told them directly who He is. Who can sit upon the throne? Only God can. Here He has told them who He is, they only have to accept it, that is all they need to do, admit who Jesus is.

ความหมาย 26:64 พระองค์ได้บอกพวกเขาโดยตรงแล้วว่าพระองค์คือใคร ใครนั่งบนบัลลังก์? มีเพียงพระเจ้าเท่านั้น ในที่นี้พระองค์ได้บอกพวกเขาว่าพระองค์คือใคร พวกเขาเพียงแค่ออมรับเท่านั้น เท่านั้นเองที่พวกเขาต้องทำ ยอมรับว่าพระเยซูคือใคร

⁶⁵ Then the high priest **tore** his garments, saying, **He** hath spoken blasphemy: what further need have we of witnesses? behold, now **you** have heard the blasphemy:

⁶⁵ ดังนั้น มหาปุโรหิตใหญ่ฉีกเสื้อ พูดว่า **ท่าน** ได้พูดหมิ่นประมาท พวกเราจึงต้องการพยานอะไรอีก? ดูเถิด พวกเจ้าได้ยินแล้วคำหมิ่นประมาท

⁶⁶ what think **you**? They answered and said, **He** is worthy of death.

⁶⁶ เจ้าคิดว่าอะไร? พวกเขาตอบและว่า **พระองค์** สมควรตาย

Comments 26:65-66. People do this all the time, they use the Word of God to condemn the innocent. This is not the first or the last time they do this, so many perish because of this, but this is not the way the Lord wants it. You don't use God to punish people. If people are wrong God will punish them. This is a wrong way to control people, these people use God to control others.

ความหมาย 26:65-66 คนใช้วิธีนี้ตลอดเวลา พวกเขาใช้พระคำสอนของพระเจ้าปรับปรำผู้บริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่ครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายที่พวกเขาทำเช่นนี้ หลายคนได้ตายไปด้วยวิธีนี้ แต่ไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าต้องการ เราไม่ใช่พระเจ้าลงโทษคน ถ้าผู้ใดทำผิดพระเจ้าจะทำโทษพวกเขาเอง นี่เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องที่ใช้ในการควบคุมคน พวกนี้ใช้พระเจ้าเพื่อควบคุมผู้อื่น

⁶⁷ Then did they spit in **His** face and **hit Him**: and some **struck Him** with the palms of their hands,

⁶⁷ ดังนั้นพวกเขาถ่มน้ำลายรดหน้าของ **พระองค์ท่าน** และตี **พระองค์ท่าน** และบางคนตี **พระองค์ท่าน** ด้วยฝ่ามือของพวกเขา

⁶⁸ saying, Prophecy to us, **You Christ**: who is he that struck **You**?

⁶⁸ พูดว่า ทำนายให้แก่เรา **ท่านพระคริสต์** ใครได้ตี **พระองค์ท่าน**?

Comments 26:67-68. These verses show how humble Jesus is. He has come down to take the punishment for humans, that is why the Father forgives all humans of their sins (except the sin against the Holy Spirit) in the name of His Son.

ความหมาย 26:67-68 ในข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความถ่อมตนของพระเยซู พระองค์ลงมาเพื่อรับการลงโทษสำหรับมนุษย์ และนั่นคือ ทำไมพระบิดาจึงอภัยโทษบาปให้แก่ความผิดบาปทั้งหลายของมนุษย์ (ยกเว้นบาปต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์) ในพระนามของพระบุตรของพระองค์

⁶⁹ Now Peter was sitting **outside** in the court: and a maid came to him, saying, **You** also were with **Jesus the Galilean**.

⁶⁹ เปโตรนั่งอยู่ข้างนอกศาลา และหญิงรับใช้มายังท่าน พูดว่า เจ้าก็ด้วยที่อยู่กับ **พระเยซูชาวกาลิเลียม**

⁷⁰ But he denied before them all, saying, I know not what **you** say.

⁷⁰ แต่เขาปฏิเสธต่อหน้าพวกเขาทั้งหลาย ว่า เราไม่รู้ว่ามีเจ้าผู้ใดทำอะไรกัน

Comments 26:70. This is human nature, when people are confronted they will try to find a way out even by lying, just to be able to get out of the situation; this is the human nature of sin.

ความหมาย 26:70 นี่เป็นวิธีการของมนุษย์ เมื่อมีคนมาเผชิญหน้าพวกเขา ก็พยายามหาวิธีออกแม้ถึงขั้นโกหก เพียงเพื่อให้หลุดจากสถานการณ์ นี่เป็นวิธีบาปธรรมชาติของมนุษย์

⁷¹ And when he was gone out into the porch, another maid saw him, and says to them that were there, This man also was with **Jesus of Nazareth**.

⁷¹ และเมื่อเขาออกไปข้างนอกที่ระเบียง หญิงรับใช้อีกคนหนึ่งเห็นท่าน และพูดกับพวกที่อยู่ที่นี่ว่า ชายคนนั้นด้วยได้อยู่กับ **พระเยซูชาวนาซาเร็ธ**

Comments 26:71. Note that in verse 69 the maid calls Jesus the Galilean and here someone else calls Him Jesus of Nazareth. Among people He was known by these names. There have been many arguments where He was from.

ความหมาย 26:71 สังเกตในข้อ 69 สาวใช้เรียกว่าพระเยซูชาวกาลิลีและในที่นี้คนอื่นได้เรียกพระองค์ว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ในหมู่ผู้คนพระองค์เป็นที่รู้จักในชื่อเหล่านี้ เป็นที่ถกเถียงกันมากว่าพระองค์มาจากไหน

⁷² And again he denied with an oath, I know not the **Man**.

⁷² และอีกครั้งเขาปฏิเสธด้วยคำสาบาน เราไม่รู้จัก **พระองค์ท่าน**

Comments 26:72. We can see here clearly the power of fear covering over the reason.

ความหมาย 26:72 เราสามารถเห็นชัดในที่นี้ อำนาจของความกลัวได้ปิดบังเหนือเหตุผล

⁷³ And after a little while they that stood by came and said to Peter, of a truth you also are one of them; for your speech makes you known.

⁷³ และหลังจากนั้นระยะสั้นๆพวกที่ยืนอยู่ได้มาและพูดกับเปโตรว่า จริงแล้วเจ้าเป็นพวกเขาด้วย เพราะสำเนียงของเจ้าทำให้เจ้าเป็นที่รู้

⁷⁴ Then began he to curse and to swear, I know not the **Man**. And straightaway the cock **crowed**.

⁷⁴ ดังนั้นเขาจึงเริ่มสาบแช่งและสาบาน เราไม่รู้จัก **ชาย** คนนี้ และในทันใดนั้นไก่ก็ขัน

Comments 26:74. This again confirms the power of fear, the power that plays with the minds of humans, it conquers the mind; because the love of your life, you deny the One who created you. This verse is a sample of what fear can do.

ความหมาย 26:74 ในที่นี้ก็แล้วยืนยันอำนาจของความกลัว อำนาจที่เล่นกับความคิดของมนุษย์ มันชนะความคิด เพราะความรักของชีวิตของตัวเอง เขาปฏิเสธพระเจ้าผู้สร้างเรา ในข้อนี้คือตัวอย่างของความกลัวว่าสามารถทำอะไร

⁷⁵ And Peter remembered the word which **Jesus** had said, Before the cock **crowed**, you shall deny **Me** thrice. And he went out, and wept bitterly.

⁷⁵ และเปโตรก็จำได้ถึงคำพูดของ **พระเยซู** ซึ่งพูดว่า ก่อนไก่ขัน เจ้าจะปฏิเสธ **เรา** สามครั้ง และเขาออกไปข้างนอก และร้องไห้อย่างขมขื่น

Comments 26:75. This confirms the deity of the Lord, that time has no limit for the Lord. His being is above time. We stand here (in time space) but the Lord is above time and sees further what will happen, this is an example. "He went out, and wept bitterly," this is sorrow after it happened. But it did happen, and it can't be erased from your mind. This denial has helped Peter later in his life when he had to face his own challenges. He always will remember "on that day I have denied the Lord" and he will not let it happen again. This has helped Peter to pass through more challenges than others. Once you make a mistake with the Lord, use that mistake to remind yourself and do not let it happen again. Each day we do something that should be remembered and use that to glorify the Lord and remind yourself of the mercy of God, because He forgives your mistakes.

ความหมาย 26:75 นี่ได้ยืนยันถึงความเป็นเทพของพระเจ้า เวลาไม่เป็นข้อจำกัดสำหรับพระเจ้า พระองค์อยู่เหนือเวลา เรายืนอยู่ในที่นี้ (ในช่องของเวลา) แต่พระเจ้าอยู่เหนือเวลาและมองเห็นไกลว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น นี่เป็นตัวอย่าง "เขาออกไป และร้องไห้อย่างขมขื่น" นี่คือการขมขื่นหลังจากเหตุเกิดขึ้น แต่มันได้เกิดขึ้น และมันไม่สามารถลบออกจากความคิดของเรา การปฏิเสธได้ช่วยเปโตรในภายหลังของชีวิตของเขาเมื่อเขาต้องเผชิญกับปัญหาของตัวเอง ตลอดเวลาเขาจะจำได้ "วันนั้นฉันได้ปฏิเสธพระเจ้า" และเขาจะไม่ให้มันเกิดขึ้นอีก นี่ช่วยเปโตรให้เผชิญปัญหาของเขาได้มากกว่าคนอื่น เมื่อเราทำความผิดกับพระเจ้าใช้ความผิดนั้นเตือนเราอยู่เสมอและอย่าให้เกิดขึ้นอีก ในแต่ละวันเราทำบางอย่างที่เราควรจำและใช้สิ่งนั้นเพื่อบูชาพระเจ้าและเตือนตนเองถึงความเมตตาของพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงให้อภัยความผิดของเรา

Life and Faith Applications. 1) Do not put anyone down, show love and mercy to all people. When you put someone down you are judging them as well but only the Lord can judge. The judgment you use to put someone down will be used on you. That is the rule, love one another, God is the God of love. 2) Take part of communion with other believers regularly. But before taking the bread and the wine pray for mercy for everyone not just for yourself. When you take communion, you become one with the Lord, and you become children of God as one. 3) Read the Bible and be obedient to the Word and the call that the Lord puts into your heart. 4) The Lord never asks anyone do hard jobs for themselves, we just need to read and meditate on the Lord's teachings to strengthen the soul. The soul needs food just like the body needs food, and eternal food is in front of you, the Bible. 5) Your spirit can glorify the Lord always if you keep your heart busy and think of the Word at all times, not physical tiredness, let the inner part of you glorify the Lord at all times. This is the way to have contact with our soul, the Bible is the bridge between the seen and the unseen world. 6) Do not turn back to the Lord, when troubles come look around because the Lord always has a way out for us.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) อย่าลบหลู่ผู้ใด แสดงความรักและกรุณาต่อทุกคน เมื่อเราลบหลู่ผู้ใดเราได้ลงโทษตัวเองเช่นกันแต่มีเพียงแต่พระเจ้าที่สามารถตัดสิน เมื่อเราลบหลู่ผู้ใด เราได้ทำแก่ตัวเราเองเช่นกัน นี่คือกฎ รักกันและกัน พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งความรัก 2) เป็นส่วนร่วมในศีลมหาสนิทกับเหล่าผู้มีความเชื่ออื่นให้เป็นปกติ แต่ก่อนที่จะรับขนมปังและน้ำองุ่นสวดภาวนาขอพระเมตตาสำหรับทุกคนไม่ใช่เพียงแต่ตัวเองเท่านั้น เมื่อเรารับศีลมหาสนิทเราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ และเรากลายเป็นเด็กของพระเจ้าเช่นเดียวกัน 3) อ่านพระคัมภีร์และเชื่อฟังพระคำสอนและพระองค์จะใส่เสียงเรียกในใจของเรา 4) พระองค์ไม่เคยขอให้ใครทำงานหนักเกินไปสำหรับตนเอง เราเพียงต้องอ่านพระคัมภีร์และฝึกหัดพระคำสอนเพื่อจะทำให้วิญญาณเข้มแข็ง วิญญาณต้องการอาหารเช่นกันไม่ใช่เพียงแต่ร่างกายที่ต้อต้องการอาหารเท่านั้น และอาหารสำหรับภายในอยู่ต่อหน้าของเรา พระคัมภีร์ 5) วิญญาณของเราสามารถบูชาพระเจ้าตลอดเวลาถ้าเราเก็บใจของเราให้ยุ่งและคิดถึงพระคำสอนตลอดเวลา ไม่ใช่เพียงร่างกายที่รู้สึกเหนื่อย ให้จิตวิญญาณของเราบูชาพระเจ้าตลอดเวลา นี่เป็นวิธีที่เราสามารถติดต่อกับวิญญาณของเรา พระคัมภีร์เป็นสะพานระหว่างโลกที่เห็นและโลกที่ไม่สามารถเห็น 6) อย่าหันหลังให้แก่พระเจ้า เมื่อเรามีปัญหาลองกลับไปเพราะ พระองค์ตลอดเวลาให้ทางออกแก่เรา